

# DEVLET

EY TÜRK KENDİNE DÖN...

MİLLİYETÇİ  
SİYASİ  
HAFTALIK  
GAZETE

SAYI  
**423**  
YIL : 9

12 ARALIK 1977 P. TESİ FİYATI : 250 KRS

**MHP, YÜZDE / 1200 ARTIŞLA « EN GÜVENİLEN PARTİ » OLDUĞUNU BİR DAHA GOSTERDİ :**

## Milliyetçi Hareket Partisinin Zaferi !

**5 il  
17 ilçe**

**33 Bucak ve Kasabada**

**Belediye Başkanlığı Kazandı**

11 Aralık 1977 günü, 1710 Belediye Başkanı, 22500 civarında Belediye Meclis üyesi, yaklaşık 2000 İl Genel Meclisi üyesi ve 35000 köy muhtarı ile 8000 Mahalle Muhtarı seçimi yapılmıştır.

Gazetemizin baskıya verildiği saate kadar, Milliyetçi hareket partisinin 55 civarında Belediye başkanlığı kazandığı, anlaşılmıştır. Geçen mahalli seçimlerde 4 belediye başkanına sahip olan M.H.P'nin bu seçimlerle, yüzde, bin iki yüz artış gösteren birinci parti olduğu ortaya çıkmıştır.

Başkanlık kazanılan 5 il, 17 ilçe, 33 Bucak ve kasaba şunlardır :

### İLLER :

BİNGÖL — Hikmet Tekin  
ÇANKIRI — Necdet İpek  
ELAZIĞ — Behçet Susmaz  
ERZİNCAN — Adnan Ercan  
YOZGAT — Yaşar Erbaz

### İLÇELER :

BUCAK (Burdur) — Mehmet Topay  
YAPRAKLI (Çankırı) — Mustafa Ecevit  
TORTUM (Erzurum) — Mehmet Toraman  
İĞDIR (Kars) — Hüseyin Akbulut  
PINARBAŞI (Kayseri) — Kadir Arslan  
ÇUMRA (Konya) — İsmet Berberoğlu  
ALTINTAŞ (Kütahya) — Mehmet Binici  
PAZARCIK — (Maraş) — Salman Erdoğan

ORTAKÖY (Niğde) — Mehmet Gül  
İMRANLI (Sivas) — Halil Vuran  
SARIKAYA (Yozgat) — Nevzat Şener  
SORGUN (Yozgat) — Yılmaz Kılıçarslan  
DOANŞEHİR (Malatya) — Nebi Şahin  
TAŞLIÇAY (Ağrı) — Kemal Tuna  
ALACA (Çorum) — Adnan Adıvar Ünal  
KALE (Denizli) — Süleyman Kürkcü  
ADİLCEVAZ (Bitlis) — Cemal Ulaş

### BUCAK VE KASABALARDAN BAZILARI

HARPUT — (Elâzığ)  
ÜZÜMLÜ — (Erzincan)  
ÖMERHACILI — (Kırşehir)  
KAZIM KARABEKİR — (Konya)  
KÜRELLİSİ — (Konya)  
DEREBUCAĞI — (Konya)  
Harmanpınarı — (Konya)  
KİRELİ — (Konya)  
KOYULHİSAR — (Sivas)  
YENİÇUBUK — (Sivas)  
ESENLİ — (Yozgat)  
HASBEK — (Yozgat)  
PAŞAKÖY — (Yozgat)  
EYNESİL — (Yozgat)  
YEŞİLOVA — (Niğde)  
URUŞ — (Beypazarı)  
YILDIZELİ — (Sivas)  
BÜYÜK KALECİK — (Afyon)  
PAZARÖREN — (Kayseri)  
KÖRKÜN

### DİĞER PARTİLERİN DURUMU

İl Merkezlerinde :	CHP — 42;
İlçe » :	CHP — 235;
Kasabalarda :	CHP — 366;
İl Merkezlerinde :	AP — 15;
İlçe » :	AP — 217;
Kasabalarda :	AP — 401;
İl Merkez- :	MSP — 3 ve Bağımsızlar — 2
İlçe » :	MSP — 6 ve » — 31
Kasabalar- :	MSP — 33 ve » — 99

Ayrıca Bağımsız olarak seçimi kazanan 17 Belediye başkanının önümüzdeki günlerde MHP'ye geçecekleri açıklanmıştır.

### DİĞER PARTİLERİN KAZANDIKLARI

#### CHP :

Adana, Amasya, Ankara, Antalya, Artvin, Aydın, Bilecik, Bitlis, Bursa, Çanakkale, Çorum, Denizli, Edirne, G. Antep, Giresun, Gümüşhane, Bakkari, Hatay, İçel, İstanbul, İzmir, Kars, Kastamonu, Kayseri, Kırıkkaleli, Kırşehir, Mardin, Muğla, Niğde, Ordu, Rize, Sakarya, Siirt, Sinop, Sivas, Tekirdağ, Trabzon, Tunceli, Urfa, Uşak, Van, Zonguldak,

#### AP :

Afyon, Ağrı, Balıkesir, Bolu, Erzurum, Isparta, Kocaeli, Kütahya, Manisa, K. Maraş, Nevşehir, Samsun Tokat, Eskişehir,

#### MSP :

Adıyaman, Konya, Muş,

#### BAĞIMSIZ

Diyarbakır, Malatya,

# Ankara Kulisi

mehmet özkan

## ODTÜ Olayları

### DANIŞTAY VE MAARİF

Danıştay'a şimdi ülkücü öğretmen ve idareciler gidiyor, bakalım haklarını alabilecekler mi? Alabilirlerse ne kadar zamanda? Solcu öğretmenlerin 24 saat içinde karar alabildikleri Danıştay, ülkücü öğretmen dilekçelerini merak ediyorum, hangi hassasiyet ve dikkatle ele alacak? Bu soruları sormam, vaziyete şüpheyle bakmam için birbir sebep bulmak mümkün, Eğitim Enstitüleri imtihanlarını üst üste iptal etmesi, Cem'in dışında T.R.T'ye umum müdür tayinine müsaade etmeyeceğini gösteren, verdiği kararlarla halk arasında, ister istemez Danıştay hakkında «taraf tutuyor kanaatini yerleştiriyor. Hele bu günlerde Ankara'da bir söylenti dolaşüyor ki, sözde, Danıştay Başkan'ı, üyeleri toplamış, «Arkadaşlar bizim görevimiz, bu hükümete muhalefettir» demiş. Bu söz, doğrudur, yanlıştır demiyorum, aslında bu husus pek te önemli değil, önemli olan yüce bir mahkemenin halk arasında yıpratıcı söylemlere sebep olabilecek tutum ve davranışlarıdır.

Bir başka haber de Yüksek Savcılar Kurulu Başkanı ile ilgili, güya Başkan TÖB - DER'e gidip gelen bir savcı hakkında açılan tahkikata itiraz etmiş, demiş ki, «TÖB - DER yasal bir kuruluştur, savcının oraya gidip gelmesi, tarafsızlığına mani değildir.» Eee, insaf ile düşünelim bisikletle dairesine gidip gelen bir savcı hakkında, «meslek itibarını sarsıyor» gerekçesiyle dava açılır da, TÖB - DER'e gidip gelen bir savcı hakkında soruşturma yapılmasına canı sıkılanların hakkında bu milletin en azından yarısı ne düşünür? Bütün bunlar mahkemelerin tarafsızlığına hanel getirmez mi?

★ ★ ★

Seçime üç - beş gün kalabile, Milli Eğitim Bakanlığındaki, tasfiye devam ediyor. Hüseyin Sarı'nın tabir caizse «kızağa çekilmesinden» sonra Öğretmen Okulları Genel Müdürlüğünden iki şube Md. yardımcısı daha, yorgunluklarını gider sinler diye Genel Müdürlerinin merhametlerine mazhar olmuşlar, Yayınlar Genel Müdürlüğüne gönderilmişler. Duyduğuma göre Ömer Lütfi Taştanoğlu, bu günlerde Eskişehir Eğitim Enstitüsü Müdürü Hacı Sulak'ı almanın hazırlığını tamamlamış. Bugün yarın Hacı Sulak'a yol görünecekmiş. Ömer Lütfi, Hacı Sulak'ı görevden alabilmek maksadıyla Eskişehir Milletvekili İsmet Angı'yı vasıta olarak kullanmış. Hacı Sulakın ne kadar hızlı bir komando olduğunu, o alınmadığı takdirde Hürgenç'in hiç bir dileğinin yerine getirilemeyeceğini, Eskişehir A.P. teşkilatının memnun edilemeyeceğini bir güzel anlatmış, Ömer Lütfi'nin telkinleriyle dolan İsmet Angı soluğu Bakanın yanında almış, «Ya Hacı Sulak» demiş. Kusuru nedir hele bir araştıralım diye «özel talimatı» bir müfettiş gönderilmiş Eskişehir'e, giden müfettiş «özel alâkaya» rağmen Hacı Sulak lehinde bir raporla dönmüş. Bu sefer Milli Eğitim Müdürü, Hacı Sulak'ın aleyhinde «bir görüş serdetmesi» için zorlanmış, A.P. yanlısı olarak bilinmesine rağmen Eskişehir Millî Eğitim Müdürü, böyle bir yazı yazmadığı bahane edilerek görevinden alınmış. Tahkikat v.b. ile Hacı Sulak'ın alınmayacağı anlaşılınca, Bakan, yeniden Öğretmen Okulları Genel Müdürünün tahrirleriyle İsmet Angı ve diğer Eskişehirli parlamenter

ler tarafından zorlanmaya başlamış, «çaresiz kalan Bakan, Hacı Sulakın alınması için kati emrini vermiş. Diyolar ki, bu emri aldığı zaman Ömer Lütfi sevincinden nerede ise makamında oynayacakmış. «Bir kurt başı» daha yemenin haz zı içinde o günü zor akşam etmiş. Evine giderken rastladığı bir umum müdür arkadaşına, «bir kale daha düşürdüm, siz de benim gibi cesaretle çalışsanız, M.H.P'nin kolunu, budağını kısa zamanda budarız.» diyormuş. Hacı Sulak'ın M.H.P'nin dalı ile budağı ile ne alâkası var, o bilinmez ama, bu sözle Ömer Lütfi'nin partizanlık yaptığı anlaşılmaktadır. Partizanlık demek, mutlaka bir partiye sempati beslediğini, bir partiyi açıkca tuttuğunu beyan etmesi, göstermesi değil ki herhangi bir partiye karşı olduğunu alenen söylemesi de, bir devlet memuru için suç sayılır.

★ ★ ★

Antakya'nın Erzin Lisesinden ülkücü Din Dersi Öğretmeni Bestami Türkoğlu A.P. Hatay Milletvekili Ali Yılmaz'ın tesiriyle bu liseden alınarak Samandağı Lisesine sürgün edilmiş. Niye Samandağı da başka bir ilçe değil. Çünkü bu lisede bırakınız ülkücü öğretmeni, «biz Türküz» diyen solcu bir öğretmenin bile görev yapması mümkün değil, Hataylı olan Müsteşar bunu çok iyi bildiği için bilhassa Samandağı Lisesine nakli için emir veriyor. «Ya gidip öldürülsün veya istifa etsin» işte Maarif Müsteşar'ının zihniyeti. Acaba kimin veya neyin intikamını almak istiyor? Ülkücü Öğretmen Bestami'yi göz göre göre ölüme göndermekle şuuraltındaki hangi duygularını tatmin edecek? Bu sütünlarda ülkücü öğretmen düşmanlığı her halde bu zatın «Mason» olmasından ileri geliyor diye yazmıştım da, «Ben mason değilim, «Devlet» benim aleyhimde niçin bunları yazıyor» diyerek şikâyetinde bulunduğu kulağımıza gelmişti. Pekî Bestami'yi Samandağına sürgün eden bu zat solcu değil, mason da değilse ne olduğunu açıklasın.

ODTÜ'de yıllar önce komünistlerce plânlanan harekât devam etmektedir. Tam bir komünist karargâh haline getirilen Ortadoğu Teknik Üniversitesinde, ülkücü bir tek gencin bile okula sokulmadığı, ülkücüleri yargılamak üzere «Halk Mahkemelerinin» kurulduğu, 12 Mart öncesi hemen bütün anarşist hareketlerin burada plânlandığı ve kanun kaçaklarının yanlarında sevgileriye beraber burada kırallar gibi beslendiğini, yeraltı dehlizlerinde silâh ve cephane saklandığını, jandarma ile saatlerce süren silâhlı çarpışmalar yapıldığını artık bilmeyen kalmadı. Bütün bu hususlar mahkeme zabıtlarıyla sabittir. Ama sanki bunlar unutulmuş ve bütün bu komünist militanlar okuldan geçip gitmiş gibi yeni olaylarda başka parmaklar aramak hatasına düşülmektedir. Dün bu olayları kim plânlıyor idiye, gene onlar sahnededir. Okulu bu hale düşürenler kapısından bile giremeyen milliyetçi öğrenciler değil, komünistlerdir. Okul onlar yüzünden kapatıldı. Okulu cinayet merkezi hâline getirenler onlardır. Ortadoğuda teknisyen olarak görev yapan üç ülkücünün gene ODTÜ'li komünistlerce öldürülmesinin üzerinden çok zaman geçmedi, kanları bile kuru madı.

ODTÜ'ni bu durumdan kurtarmak için çeşitli teşebbüsler oldu. En müsbet adımlar da Mütevelli Heyet Başkanı Prof. Ahmet SONEL ve Rektör Hasan TAN zamanında atıldı. Ama bu arada kısa bir süre için de olsa iktidara gelen CHP, derhal mütevelli heyete tarafgir tayinler yaptı ve durum tekrar karıştı. Milliyetçi hükümetin Mütevelli Heyet için yeni hazırladığı tayin kararname-sini Sayın Cumhurbaşkanının imzalamadığı gazetelerde yer aldı. Hukukî durum tartışılırken, komünistler kendi aralarındaki görüş farklılıklarını gidermek ve öğrencileri yeni eylemler için hazırlamak gayeleriyle kendilerine yeni bir hedef aradılar. Ve buldular da... Bu hedef işçilerdi... «İşçi hakları» diyerek yola çıkan komünistlerin maskesi bir kere daha düştü. Öğrenci olarak karşılarında hiçbir ülkücü kalmayınca bu defa işçilere saldırdılar. İşçilerin adedi 1500 civarındadır.. Bunlar içinde gözlerine kestirdiklerine tecavüz ettiler, yaralandılar, dövdüler, hapsettikleri binaların dışına çıkartmadılar.

Geçen hafta cereyan eden bombalı ve tabanca olayı değer

(Devamı Sayfa 11'de)

## T.C. ZİRAAT BANKASI

bütün bankacılık  
işlemlerinizde  
sizin  
en yakın  
yardımcınızdır.



# KANLI ŞAFAKLAR



Onlar «Allah kendini sevenleri öseler bile diri kılmıştır» diyen Veli'nin müşfik ve vaitkâr davetine gözlerini korkmadan koşanlar. Biz ki bu toprağın sesiz, nefesiz, ölümlerimiz bile diri. Onlar yani ölümsüz ölümlerimiz saffiyet ve masumiyetin kaynaştığı derin, menevişli gözlerini şu «kirli çağ»a öfkeli bir merhametle bakarak kapadılar. Kâh bir çınarın vakur ihtişamıyla devrildiler; kâh bir albayrağın nazlı hassasiyetiyle. Onlar gönüllerindeki çerağı göklere kanlarıyla yazdılar. Son nefeslerinde bile titrek dudakları Tanrı'yla söyleşti onların. Türbeler ağlasın, şafaklar ağlasın... Seherler, bulutlar ağlasın.

Onlar köyden, kasabadan gelmişlerdi. Eli nasırlı, başı leçekli anaların dizinin dibinden gelmişlerdi. Söğüt diplerinden, pınar başlarından, dumanlı dağlardan, yün şiltelerden, selâmlık adalarından gelmişlerdi. Arpa tarlalarından, harman yerlerinden, sabah ezanlarından, çeşme başlarından, ay ışığından gelmişlerdi.. «Ahsen-i takvim» olarak geldiler, öyle göçtüler. Kelâmı Kadim'in «Onlar için ölü demeyiniz, onlar gerçekte diridirler» pırıltılı müjdesiyle göçtüler. Akif'imizin deyimiyle :

«Hiç bunca şehidin yatarak gövdesi yerde, Derya gibi kan sine-i hilkatte tüter de; Yakmaz mı bu tufan, bu duman gitgide arşı? Hissiz mi kalır lüce-i rahmet buna karşı?»

Tanrım! Tanrım! «yaşarken dahi ölü kıldığın» leşler ise hâlâ ekranlarda iffetsiz sırtışlarla «arz-ı çehre» eylemekte. Hâlâ dört kağıt ceridelerinde üç kağıtçılık oynamaktalar. Bunlar ki, bu köhne düzenin baş mimarları; kanımızın doymaz sülükleridir. Dillerindeki salya ise «Bu düzeni değiştireceğiz»dir. Bunlar tabanımızı nasır, halımızı hasır, günlerimizi asır, kuru lokmamızı kursağımızda kahr edenler... Bunlar iblisin dergâhında yetişenler... Alınlarımızı, göz nurumuzu, kadeh kadeh içenler... Tam yüzelli yıldır devletin içine sülük gibi yerleşmişler. Hukuk, sanat, edebiyat, ticaret namına olmayan ne varsa hepsini kendi inhisarlarına almışlar. Dairelerinde, müesseselerinde, ticarethanelerinde idare meclislerinde nutuklar çektiler : «Biz yarattık biz yaptık.» Bizim nasibimiz ise Çanakkale'de, Yemen'de, şimdi ise akşam karanlıklarında kurşun yemek. Biz ki, kanımızın hakkını alamadık. Heryerde ikinci sınıf vatandaş muamelesi gördük. Ahlarımızın, figanlarımızın üstüne kurdukları bu kanlı «düzeni değiştirecekler»miş. Hey yavrum hey, düzenin patronları düzen değiştirecekler. Devlet dairelerinde, kurumlarında, fabrikalarında, malikanelerinde imtiyazlarına yeni imtiyazlar katmak için mi değiştirecekler? İstanbul'un işgâlinde İngiliz zabitleriyle fingirdeşen annelerin-

den sonra da; şimdi parklarda, caddelerde, meydanlarda sosyete züppeleriyle serbestçe aşna fişna etmek isteyen kız kardeşlerine, kız çocuklarına münasip bir düzen mi getirecekler?

Sen Osman Öztaş'ım, sen vurulduğun gün serapa küfr olan mahut ceridelerinde, hani şu Ata'larının «Senin soyadın köpek olsun» dediği patronun oğlunun ceridesinde neler yazdılar neler... Şu İrikiyim Çomar : «Bok - bay Abdal» faşizmden, baskılardan dem vurdu. Roma'yı ateşe verip ardından «Romalılar! Romanlılar! İseviler şehrimizi ateşe verdi» diye velvele koparan Neron zulmünü taç pırıltılarıyla örtmüştü. Heyhat bu «yeni Neron»un sadece boynuzları var. Sen Erdem Arabacı'm, sen ay yüzlü şehidim, sana tevcih edilen namlular soğumadan aynı dönme cerideden «Kir - kan Solçük» nam sarhoş adem «hayasızca» komando baskılarından dem vurdu. Ekranlarda ise «ırlayıcı» bayan histerik kıvranslarıyla; «Altı kedisinden sadece biriyle idare ettiğini» söyledi. Sunucu Bay ise «Ne kadar şanslı kedi» diye kompliman yaptı. Sen Hayrettin Ulubay'ım, mabedime sıkılan kanlı kurşunla kara toprağa düşen ulu şehidim. Daha naaşın soğumamıştı ki, ekranlara bir yosma geldi. Vücudunda namahrem eli değmemiş yeri kalmayan göbek altı eylemci ve emekçisi bir yosma. «Onbir odalı malikanesinde yalnız oturduğunu» halkçılık namına ilân eyledi. Kaleci Varol'dan, Rejisör Memduh Ün'e kadar kırk tarakta bezi olan bu mektep kaçkını kızın en sevdiği romancı da (!) «Homerosoğlu Yaşar Kemâl»miş... Halkçıymış, eylemciymiş, sine-ma emekçisiymiş... miş miş de miş miş...

Sen Hüseyin Altay'ım, Altayların eğilmezliğini, yılmazlığını, dönmezliği abideleş-tiren Aziz Şehid'im! Vücudundaki otuz iki kurşun, ağızımızdaki otuz iki dişi birbirine geçirdiği gece, otuz iki dairesel aparmanın sahibi alinteri bezirgani, iblisin şerefine otuz iki şampanya patlattı. Halkçı ekranlarda «Cim Karıca» adlı Yahudi bozuntusu hırıltılı sesiyle «Barışın ve ezilen sınıfların» aşkına uludu durdu... Anam derdi «Büyüklerin ölüsünün ardından uğursuz köpekler ulur...» Diyarbakır'ın Atılğan'ı; Ömer'im, sabah ezanlarında sana sıkılan kurşunlar ashında mukaddesatımıza, ezanımıza, bağrımıza sıkıldı. Ama onlar utanmadılar. Satılık vatanlarında 1944'lerde babasından çektiğimiz ecel terleri yetmezmiş gibi, şimdi de o «kadim Vükela'nın «Piscan Ecel» adlı sakallı veledi başladı ulumaya, hırlamaya : «Emperyalizmin ajanı komandolar.» Yine aynı günlerde devrinin tamamlamış, midecileri bünyesinde toplamış köhne bir partinin eski TİP'li mason başkanı «Tariş'teki faşist baskılar»dan

söz etti. Sen Hidayet'im, Anteb'in sert ve mert yiğidi «Bismillah»la toprağa girdiğin akşam «G. t - der» adlı Kremlin'in Türkiye şubesi «İlerici öğretmenlere uygulanan kıyımlar»dan söyledi.. Nükhet midir? Koket midir? Nedir. Bir iffetsiz aşifte ise ırladı «Dünya kardeşliği..» Ve, ve sen Ahmed'im, hayatının baharında, 60'lık bir caninin kurşunlarına hedef olan son şehidim, «Kelime-i Şehadet»le şu «kirli çağ»a mütebessim bakarken seni görür gibiyiz. Türbedarlığını gökteki hilâlin yaptığı gece, ekranlara «Sanat - 77» adlı program geldi. «Balaban»mıdır «parakapan»mıdır. nedir, bir «Boyar, çizer» halkla bütünleşmeden söz etti. Binbir adi suçtan, komünizme kadar her çirkefin mahkûmu bu kart zampara'nun acep san'atı ne olakı?

Kremlin! Kremlin! emzirdiğin kancıklar zincirlerden boşaldı. Katerina! finoların çoban köpeği oldu. Topal Bayron! Topal Bayron! cephelede yapamadığınızı içimizdeki «cenin-i günah»lar yapmaya başladı. Ama nafile bunlar. Bu hırıltılı debelenişleriyle yer ayaklarının altından kayıyor bu çoban köpeklerinin. Artık başımızdaki kalpaktan, anamızın başındaki leçekten dolayı ezildiğimiz, horlandığımız, yetti artık. Bir zamanlar üniversite kürsülerini aile meclisi haline getiren ilimsiz Prof.ları, Nüfus kâtibi Orhan efendinin davasını 15 senede karara bağlayamazken, bir Yahudi dönmesine 15 günde bir karar çıkaran hukukçuları, Agop'un lisanını «öztürkçe» diye yutturan dil allameleriyle, onbir odalı malikanesinde tek başına oturan halkçı (!) aktisleriyle bu köhne düzeni tarümar edeceğiz. «Tevsik tedbirleriyle» palazlanan Yahudi, Rum, Ermeni ve onların yerli işbirlikleriyle, Büyük elçiliklerde, maslahatgüzarlıklarda bol harcırahlarla yan gelip yatan, bankaların idare meclislerinde bol keseden nutuk atanlarıyla yaş günü partilerinde, garden partilerde, kokteyl partilerde hayasız kıvranslarla «işçi - köylü» derneği kuran sosyetik kokaneleriyle bu kanlı düzeni yerle bir edeceğiz.

Bizler bu vatan için toprağa düşenlerin çocukları; kendi öz nizamımızı fırtınalı gönüllerimizle öfkeli ellelimizle toprağı ıslatan kanımızla kuruyoruz. Bundan böyle artık ikinci sınıf vatandaş değiliz. San'atta, edebiyatta, felsefede, hukukta, ticarete hep bizim sesimiz duyulacak. Çünkü kan verdik, can verdik bu yola. Edepsiz feryatlarımız, şirret çılgınlıklarımız boşuna. Seherler, şafaklar, dirilişimizin müjdecisi... Ufuklarda görünen «bir iman çağının» yeşil aydınlığı...

Hey! çağın içindekiler, düzeni değiştiriyoruz düzeni!

## Ecevit'in Urfa Gezisinde Olaylar Çıktı!

Ecevit ne zaman seçim gezisine çıksa muhakkak olaylar çıkıyor. Ya «Maocu guruplar» hâdisesini çıkarıyor, «Tek yol devrim» diye bağırarak Ecevit'i sınırlandırıyor veya CHP yöneticilerinin tahriki üzerine milliyetçi lokalere ve MHP binalarına saldırıyor. Ecevit, bu hâdiselerden herhalde hoşlanıyor olmalı ki, «en büyük siyasî propagandasını buna binâ ediyor. Kürsüye çıkınca, Ecevit'e tabiatına aykırı bir kabadayılık ârız oluyor ve ceketini çıkararak «siz gelmezseniz ben gelirim» naralarıyla gençlerin üstüne saldırıyor. Gazetelerde gördüğümüz fotoğrafta, Ecevit'e tevcih edilmiş silâh veya sopaya hiç rastlamadık; hep elinde silâh olanlar Ecevit'in çevresinde yer alanlar; ya bir CHP militanı veya CHP milletvekili.. Silâhların namluları da halka dönük... «Tecavüze uğradık» yaygaraları ise gene CHP'den geliyor. Kimin kime tecavüz ettiği hiçbir zaman belli olmuyor. Halk partisinin saldırganlığını ve hırçınlığını bilenler için durum meçhul değil ama, güçlü propaganda imkânlarıyla geniş halk kitlelerini kandırmak mümkün oluyor.

Ecevit'in son Güneydoğu gezisinde de aynı senaryo uygulandı. Ecevit daha şehre gelmeden, CHP militanları veya arabalara bindirilmiş çocuk - çocuk sokak sokak dolaşarak milliyetçileri tahrik ediyorlar (Bu hemen her gezide uygulanan bir usûldür.) Sokakta halkın arasına karışsaksak belki başımıza bir şey gelebilir diye düşünen milliyetçiler de, olaylara karışmadıklarını ispat etmek için aynı saatlerde

toplula lokallerinde oturuyorlar. Kendilerine ulaşan bir tecavüz vâkı olmadıkça da yerlerini terk etmiyorlar. Ama belâ bu defa ayaklarına geliyor. Hiç lüzum yokken CHP konvoyu o sokaklardan geçiriliyor; milliyetçilerin toplandığı merkezler ablukaya alınıyor. Böylece daha Ecevit gelmeden durum gerginleşmiş oluyor. Artık ortam hazırlanmıştır. Ecevit'in konuşmaları havayı daha da gerginleştiriyor. Ecevit şehri terkeder etmez yumruk, taş, sopa, kurşun ve dinamit'ten mütesekkil bir gürültüdür kopuyor. Kimin attığı belli değil, isbatı da mümkün değil.. Herkes kaçıyor, bu arada ölen ve yaralananlar oluyor, faileri meçhûl... Ama netice istihsal edilmiştir, ölen ve yaralanan gam değildir. Beyanatlar hazır : «Komandolar Ecevit'e saldırdı...»

Urfa'da olaylar ceréyan edince, kendi derneklerinde oturup bekleyen ülkücüler toparlanıp adliyeye sevk edildi. Göz altına alınanların sayısı seksenüç... Ama ertesi gün Hâkim huzurunda hep si serbest bırakılıyor. Demekki, delil yok, isbat yok... Ama ithamlar devam ediyor. Mahkeme kararıyla suçsuzluk sabit olduğu halde yaygarada bir değişiklik yok. Ne yaparsanız yapınız, şartlandırılmış kafalarda iz bırakan «Komandolar Ecevit'e saldırdı» hükmünü değiştiremiyorsunuz.

200'ü aşkın ülkücü öldürülürken, yüzlerce MHP binası bombalanırken sesi çıkmayan CHP yöneticileri ve sol basın kendilerine yönelen ilk «yuh!» nidası üzeri ne hemen insancıl (!) kesiliyorlar. Adalet diye buna de te!...

## Suluova'da Yaralanan Ülkücü Bekir Can Öldü

Ülkücü şehitler kervanına bir kardeşimiz daha katıldı. Geçen ay içinde Suluova'da tertiplenen bir MHP gecesinde, sinema salonuna konulan bombanın patlamasıyla yaralanmış olan BEKİR CAN, kaldırıldığı Ankara Yüksek İhtisas Hastanesinde geçen hafta vefat etti. Aynı hâdiseden daha önce bir başka ülküdaşımız daha şehit olmuştu; ayrıca birçok yaralı da vardı.

Bekir Can'ın ailesine ve yakınlarına ve bütün ülküçülere başsağlığı dileriz. Böyle canavar

ca ve kahbece usûllerle de olsa ülkücülerini yıldırma mümkün olmayacaktır. Sabır ve itidalle yürünecek yolda, devletimize olan güvenimizi sarsmadan erişeceğimiz menzil kutsaldır. Türk devleti, hiçbir ülkücünün kanını yer de koymayacak, mutlak hâkim ve adil bir güç behemahal ulaşacaktır. Solcularca tezgâhlanan bir oyunun içine ülkücülerini çekmek mümkün değildir. İç harb özetinde olanlar devletimizin sert duvarlarına kafalarını vura vura perişan olacaktırlar.

## MECLİS BAŞKANI SEÇİMİ

MEHMET YUSUF ÖZBAŞ

Son günlerin en çok konuşulan mevzuu, kuşkusuz, büyük millet meclisi başkanının seçimi oldu. Yaklaşık beş buçuk aydan beri başkanını seçemiyen meclise, M.H.P'nin, halk partililer içerisinde intihap ettiği, sayın Cahit Karakaşın, başkan olarak getirilişi, bu işlerden anlıyan, muhalif ve muvafık tüm vatandaşların tasvip ve takdirlerini toplarken, olayların derinliğine inemiyen, bazı Yurttaşların da, menfi yönden etkilenmelerini sağlayan bir propoganda aracı yapıldı. Bu yüzden M'H'P'li bazı seçmenler samimi olarak bu seçme işinin nedenlerini öğrenmek isterken, M.H.P'li olmayan bazı sağ seçmenlerde M.H.P'nin tutumunda, müşterek davaya karşı bir ters düşme bulunduğu propogandasında gerçek olup olmadığını sormaya başladı.

Sağa oy verenler, umumiyetle, sola karşı yürü hareketin öncülüğünü, M.H.P'nin yapmasını tabiatı olarak kabul ettiğinden, onları, itildikleri bu et ve tutumda mazur görmek gerekir. Biz bu yazımızda, vekillerine tam bir teslimiyetle güvenen, M.H.P'li seçmenlere, Başkan seçimi olayı altında yatan gerçeği izah etmek, diğer sağ seçmenlere de duydukları endişe ve kuşunun yersizliği ni anlatmak gayesini güttük.

M.H.P. bu davranış ve kararıyla, millet ve memleket için en az zararlı hal şeklini bulup uygularken, menfi propogandanın seçmenlerinde yaratacağı etkiyi hesaplamamış değildir. Fakat bu muhasebe sırasında, zahiri parti çıkarlarını ön plana alarak, mevcudiyetinin icabını yerine getirmiş, yani omuzladığı davayı tehlikeye düşürmeme başarısı göstermiştir.

İç tüzüğümüzün 10.cu maddesine göre, meclis başkanı, üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile seçilir. İlk iki oylamada bu çoğunluk sağlanamazsa, başkan üye salt çoğunluğu ile yani en az 226 oy ile intihap edilebilir.

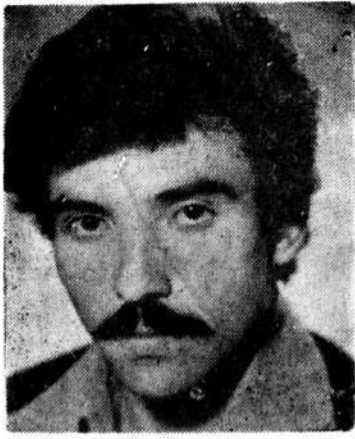
Bu dönemde, büyük millet meclisimiz, bir çok turlar yaptığı halde gerekli çoğunluğu bir türlü sağlayamamıştır. Geçmişte bu kabil durumlarda tatbik edilmek üzere partiler arasında, centilmenlik (kibarlık) anlaşması adı ile bir anlaşma yapılmıştır. Bu anlaşmaya göre, meclis başkanı, mecliste en fazla sandalyaya sahip olan parti içerisinde seçilecektir. Nitekim, geçen dönemde de böyle yapılmış ve C.H.P. muhalefette bulunduğu halde, sayın Kemal Güven o partiden, bu anlaşma uyarınca büyük millet meclisine başkan seçilmiş ve böylece sonu gelmiş turlar nihayetlenerek meclisin çalışması sağlanmıştır.

Fakat 6 haziran seçimlerinden sonra güven oyu alamıyacağı bilindiği halde, ihtimallere güvenen C.H.P; ve usulsuz olarak iktidar teslim edilmiş, bu işgalci iktidarı 229 oyla düşürerek, hükümet kurma görevini üstlenen, A.P. - M.S.P. - ve M.H.P aralarında bir protokol yaparak programlarını tesbit ederken, sağladıkları salt çoğunluğa göre, yeni mecliste, centilmenlik anlaşması hükümlerinin tatbikine lüzum kalmadığı kanaatında birleşmişlerdir. Yalnız o günlerde A.P. ie M.S.P'nin meclis başkanlığını da bir pazarlık konusu yapmalarının koalisyonun oluşumunu tehlikeye sokacağı aşikâre çıktığından bu hususun halli atıye talik edilmiştir.

İşte, o günden sonra, bir çok iç ve dış meselelerin acele çözüm beklediği hakikatından tegafül eyliyen iki parti gerçek dışı bir davranış benimsemiş ve bu tutumları ile 1981 yılına kadar sağın kendi arasından bir başkan seçmesine imkân bulunmadığı hakikatı bir kenara itilip, meclisin varlığı, kendini bilmez bir kısım eleştiricilerin tenkitlerine hedef yapılmaya başlanıldığından, millet, vekillerinin tutumundan haklı olarak yakınmaya başlamıştır.

M.H.P. Sağın veya tarafsızların göstereceği bir aday desteklemek suretiyle meclisin çalışmaya başlamasını mümkün kılacak, başkanlık seçimini, bir an evvel tahakkuk ettirmek kararında olduğunu ilan ederek, A.P. adayını tüm oyları ile tasvip etmiş. Buna rağmen A.P'nin içerisinde bazı milletvekilleri kendi adayına oy vermediği gibi, Selamet Partisi de aday gösterme sırasının kendisine geleceği hayali içerisinde, meclise gelip oy verme zahmetine bile katlanmaya

(Devamı Sayfa 11'de)



DÜNDAR TAŞER ARMAĞANI ROMAN YARIŞMASINDA

## «Uyanmak» isimli Romanıyla ikinci Olan Hasan Kayihan'la Bir Sohbet

MERİÇ COŞKUN

Bir eski binanın zemin katına inip, karımıza gelen kapıyı tıklattık, hemen açıldı.

Hasan Kayihan, elinde çıra parçaları,, gülümsedi :

— Buyurun,

Hole girdik, iki oda, mutfak ve banyo bu hole açılıyordu. Hasan Kayihan, kömür sobasını buraya kurmuş, bize yol gösterdi. Sonra çiraları parçalara ayırıp sobayı tutuşturdu, ellerini yıkayıp, bu kez ellerimizi sıkarak :

— Hoş geldiniz, dedi, lütfen istirahat edin, ben çay getireyim...

Kocaman çay bardakları ağzına kadar doluydu.

«Çayı severim...» dedi, şekerlerimizi uzatırken, «Hemen her zaman hazır buldururum. Tabii, hep böyle tazesine rastlayamazsınız.» Sigarayı bırakmaya çalışıyordu. «On gündür içmedim. Sağ olsunlar, iki bacım var. Onlar yasakladılar. Ben de onları kırmamak için içmiyorum, şimdilik...» Arkadaşım da bırakmak istediğini, ama beceremediğini, söyleyince, bir tavsiyede bulundu. İlyasoğlu Mercimek Ahmet'in Kabusname adlı eserinden bu tür alışkanlıkların terkine dair bir pasaj okudu. Üç kere canının istediğine uymama yolunda bir öğüt. Arkadaşım, hemen kitabın adını ve yayınevini not etti.

Kayihan, kibabı yerine koyarken odasını gözden geçirme fırsatı bulabildim. İki duvar dipten tavana kitaplarla örtülüydü. Köşede portatif bir masa ve üzerinde bir saat ile bir radyo, sonra çeşitli kitaplar ve kâğıtlar yığılıydı. Öteki köşede bir somya. Yerde, yıpranmış bir kilim. Hepsisi bu...

Sohbetimizi kaydırarak Kayihan'ın yazarlığına getirdim. Ziyaret sebebini açığa vurup, teybi çalıştırdım.

— Tabii.. dedi ve bekledi.

— Sayın Kayihan, sizi geçmişinizle tanışalım önce...

— 1949 Aralık ayında Bilecik iline bağlı Pazaryeri kasabasının Bakraz (Günyurdu) köyünde doğdum. Ailemiz çiftçi idi. İlkokulu, yaz aylarında sığır ve koyunlarımızı çobanlık yaparak bitirdim. Babam hepimizin okumasını çok arzu ediyordu. Lâkin, hepsi benden büyük olan öteki çocuklarından sadece küçük ağabeyimi ortaokula gönderebilmişti. Beni de devlet parasız yatılı öğretmen okulu imtihanlarına yolladı. Yunus Emre İlköğretmen Okulu'nu kazanarak, öğrenciliğe başlamış oldum. 1968'de bitirdikten sonra ilk kez okul açılan Çukurören köyünde öğretmenliğe başladım. Ama, aynı yıl Eğitim Enstitüsü imtihanını kazanarak Balıkesire gittim ve Türkçe Bölümünde öğrenci oldum. Mezuniyetten sonra Ankara'nın, Çamlıdere ilçesine bağlı bir bucağındaki ortaokulda Türkçe öğretmenliğine başladım. Bir süre sonra müdürü olarak göre-

ve devam ettim. Üçüncü yılda Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü imtihanlarını kazanarak Kamu Yönetimi Uzmanlığı öğrenimini Bakanlığım hesabına almaya başladım. Bitirdiğim zaman Bakanlığımız merkez teşkilâtında görevlendirildim. Bu arada Hacettepe Üniversitesinde mezuniyet sonrası Eğitim Fakültesini ve daha sonra Devlet Lisan Okulunu tamamladım. Halen Milli Eğitim Bakanlığında memuriyete devam ediyorum.

— Evet...

— Bu kadar işte...

— Peki yazı hayatınız ne zaman, nerede ve nasıl başladı ?

— İlkokulda iken başladı. Dördüncü sınıfta idim. Cumhuriyet Bayramı arefesiydi. Öğretmenimiz törende şiir okuyacak olanları tesbit edecekti. Herkesin Cumhuriyetle ilgili bir şiir bulup getirmesini, ancak aynı şiirler olmamasını da istedi. 1960'ların bir köyünde, üstelik, askerlikten başka bir şey için hiçkimsenin dışarıya çıkmadığı, okula devam etmediği bir köyde Cumhuriyet Şiirleri, Çocuklara Şiirler gibi bir iki kitabın dışında değişik şiirler bulabilmek mümkün değildi. Oysa bu bayramda mutlaka şiir okumak istiyordum. Oturdum, yazdım. Çok da hoşuma gitmişti. Gerçi, bildik muhtevaya sahipti ve kafiye düzenim de pek derme çatmaydı ama, nihayet benim şiirimdi. Babama okuduğumda, o beğendi. O günden sonra yazmaya devam ettim. Beşinci sınıfta da ilk hikâyemi yazdım. Öğretmenim beğenmemişti. «Bu siyasî bir şey» demişti. Düşünün, gazeteyi ancak pazardan gelen paket kâğıtlarını açarak okuyabilen; radyoyu ise... Radyo yoktu ki köyümüzde!.

— Niçin siyasî bulmuştu öğretmeniniz, bu hikâyeyi ?

— Bizde iyiliği veya kötülüğü ifade eden pek çok deyimler vardır. Ben bu hikâye denememde, Ağustos sıcağında bir çocuğa hücum eden yılanı ve çocuğun ruh halini anlatmaya çalışıyordum. Sık sık da «Kızıl suratlı, Urus bakışlı, orak dilli» gibi mahallî söyleyişlerimizi kullanıyordum. Sanırım bu yüzden öyle buldu.

— Sayın Kayihan, ilk okuduğunuz kitapları hatırlıyor musunuz ?

— Bizde mutlaka, her çocuk en azından bir kere Kur'anı hatmederdi. Ben de fırsat bulamadım. Annemden Süleyman Çelebi'nin Mevlid'ini ezber ettim. Ki, ilkokulun üçüncü veya dördüncü sınıflarıydım. Rahmetli amcam, Kerem ile Ashı, Tahir ile Zühre, Ferhat ile Şirin gibi halk hikâyelerini dinlemeyi çok severdi. Büyük şehirlere yolu düştüğünde mutlaka bir tane alır getirir ve bana okuttururdu. Dördüncü sınıfta iken, «kocaman» bir kitap getirmişti bir keresinde. Eskiçiden almış. Feridun Fazıl Tülbentçi'nin idi... O kış, onun hemen bütün kitap-

larını getirdi ve akşamları köyümüzün yaşlıları ile toplanarak bana okutturup dinlediler.

— Evet, yazılarımıza başladığımız yıllardan söz ederken buraya geldik. Bize, kısaca ilk yazılarımızın nerede ve ne zaman yayınlanmaya başladığından söz eder misiniz?

— Tabii... İlk yayınlanan çalışmam, bir şiirdi. 1963 de Emre adlı bir dergiye göndermiştim ve hemen yayınlanmıştı. Bundan sonra sürekli olarak, Emre, Sakarya ve Ötüken dergilerinde şiir ve hikâyelerim çıktı.

— Ötüken?. Yâni Türkçü bir muhteva taşıyan dergi.. Şiirlerinizin muhtevası da uygun düşüyor olmalı.

Tamamen... Biliyorsunuz, Bilecikliyim. Biz, Ertuğrul Gazi'yi atamız biliriz. Her güzün, millî elbiselerimizi giyer, atlarla Söğüt'teki türbesine iner, onu anarız. Osmanlı Devleti'nin İstanbul'un fethine kadar olan dönemini, bizim köyümüzde okuma - yazma bilmeyen 7 yaşından itibaren herkese sorun, teferruatıyla anlatır size.. Bakın, şu tekerleme bizde bir çocuk oyununa aittir :

«O... o... o...»

Ben bir Türküm

Söğüttür türküm

Ertuğrul dedem

Turandır ülkem.»

Bunu, ebe tesbit etmek için bir kişi söyler, diğer çocuklar bir ağızdan :

«Dolu dizgin aktı

(.....) beni yaktı»

diye kurtulan çocuğu kutlarlar,

— Demek ki, Türklük şuru canlı bir biçimde köy kültürünüze hâkim bulunuyor. Ve bunun için Türkçü yapıda şiirler yazmakta güçlük çekmediniz.

— Kendi yapımızı seslendirdim sadece... Daha sonraki öğrencilik yıllarımda özellikle Balıkesir'de iken gazetecilikle uğraştım. Yazar ve idareci olarak, 1971-73 yılları arasındaki öğretmenliğim sırasında da ilk roman denememi yaptım. Bu arada Devlet, Bozkurt, Töre ve Bilecik Oba gazete ve dergilerinde yazılarım yayımlanmaya başladı. Aynı yıllarda Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun Çağlayanlar adlı kitabından bazı bölümleri destan - şiir halinde işledim. Ne yazık ki, tek müsvedde halinde iken kayboldu.

— Yazık..

— Hem çok yazık.. Çünkü, epeyce emek vermişim ve sonraki çalışmalarım için iyi bir malzemeydi o. Sonra, aynı defterin yarısında da Kırım Türklerinden derlediğim folklor notlarım vardı.

— Kırım Türkleri mi ?

— Evet... İlköğretmen okulunda iken stajımı kırım muhacirlerine ait bir köyde, Seyitgazi'nin Aksaklı köyünde yapmıştım.

(Devamı Sayfa 9'da)

«Devlet Bakanı, Başbakan Yardımcısı ve Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı ALPARSLAN TÜRKES'in 11 Aralık 1977 Seçimleri dolayısıyla, 5 Aralık 1977 günü saat. 20.30'da radyoda yaptığı konuşmanın tam metnidir.»



Aziz vatandaşlarım,

Konuşmama başlarken, gerek şahsım adına, gerekse Milliyetçi Hareket Partisi adı na hepinizi sevgi ve saygılarla selâmlarım.

Muhterem vatandaşlarım,

Memleketimizin iç ve dış şartlar bakımından önemli bir geçitte olduğu bir sırada mahalli seçimlere giriyorsunuz. Bu seçimler meclisin durumunu ve dolayısıyla siyasi iktidarı doğrudan doğruya etkileyecektir. Ancak içinde bulunduğumuz şartlar, mahalli seçimlerin önemini artırmıştır. Türk Milletinin mahalli seçimlerle ortaya koyacağı genel temayül Türk siyasi hayatını etkileyecektir. Diğer taraftan mahalli idareler toplum hayatımızda ve vatandaşın gerek devletle ilişkilerinde ve gerekse mahalli hizmetlerin yürütülmesinde büyük bir öneme ve missiri yete sahiptir. Böylece, bu seçimlerde vereceğiniz oylarla hem Türk siyasi hayatını etkilemek hem de daha iyi bir mahalli hizmet imkanı bulmak mümkün olacaktır.

Türkiye, gerçekten önemli bir geçit içinde bulunuyor ve mahalli seçimlerin bir önem de buradan geliyor. Millî hayatımızda iktisadi ve sosyal bunalım yoğunlaşmıştır. Bazı siyasi partiler, uzlaşmaz ve hayalci politikalarıyla millî birliğin çok muhtaç olduğumuz bir sırada memleketimizin siyasi havasını düşmanlık tohumlarıyla zehirliyorlar. Hedefleri Türkiye devletini yıkmak ve Türk Milletini köleleştirmek olan yıkıcı akımlar, ülkemizin bu zor durumunu fırsat bilecek ihanetlerine, cinayetlerine, sabotajlarına hız vermiş bulunuyorlar.

Aziz vatandaşlarım,

Bugün Türkiye'mizin karşı karşıya bulunduğu en önemli mesele devletimizin saldırılara karşı korunması ve yaşatılması, bölünmelere karşı millî birliğimizin korunması, vatan topraklarının bütünlüğünün sürdürülmesidir. Yaşadığımız çağda sömürgeci-lik yeni silahlar ve usuller kullanmaktadır. Sömürgeciliğin bugünkü en tesirli araçları kültür akımlarıyla yabancı ideoloji akımlarıdır. Türkiye'yi parçalamak, bölmek ve sömürge haline getirmek için yabancı kaynaklardan yönetilen büyük saldırılarla karşılaşılmaktadır.

Aziz vatandaşlarım,

İnsanları insanlıktan çıkaran en iğrenç hal onların köle olması, köleliği kabul etmeleridir. Biz Türk Milleti olarak tarih boyunca ne başka milletleri köle yapmayı ne de başkalarına köle olmayı kabul etmemiş olan bir milletiz. Bugün Türkiye, komünizm ide-

olojisi aracılığı ile parçalanmaya köleleştirilmeye çalışılmaktadır. Türkiye'de Türk milletini yıkmak için üç kaynaklı komünizm kışkırtması yapılmaktadır. Bunlardan birisi batı kaynaklı, diğeri doğu kaynaklı diğeri ise kuzey kaynaklıdır. Üçünün de arkasında Türk milletinin kalkınmasını önlemek Türk vatanının bütünlüğünü parçalamak ve Türkiye'yi köle yapmak gayesi vardır. Yurdumuzda iç savaş başlatılmıştır. Hergün ölenler, öldürülenler vardır. Hergün dinamitlenen, bombalanan yerler vardır. Ölenler hangi taraftan olursa olsun hepsi Türk milletinin kendi evlatlarıdır ve kayba uğrayan, yüreci kanayan, acı çeken Türk milletidir.

Muhterem vatandaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz Türk milletinin iyiliği ve devletimizin yaşaması için bütün siyasi partilerimizi ve bütün vatandaşlarımızı yürürlükte bulunan anayasamızın ilkeleri etrafında birleşmeye ve bu ilkelerden hiç bir taviz vermemeye davet ediyoruz. Anayasa'mızda ifadesini bulan bu ilkeler bütün siyasi partilerimiz için üzerinde birleşilecek asgari müştereklerdir. Hiç bir siyasi parti anayasamızda yer alan ilkelere düşman zihniyet taşıyan ve bu ilkelere ters faaliyetler içinde bulunan derneklerle, sendikalarla, gruplarla ve kişilerle işbirliği yapamaz ve yapmamalıdır. Buna aykırı düşünce ve davranışlar bizi yoketmeyi hedef alan şeylerdir. Kesinlikle önlenmesi ve Türk milletinin hayatından silinip çıkarılması lazımdır. Niteklileri anayasayla belirlenmiş, insan haklarına dayalı, hukukun üstünlüğüne temel alan demokratik hukuk düzeni korunmalı yaşatılmalıdır. Bu düzeni yıkp yerine bir dikta rejimi getirmek isteyen her çeşit teşebbüs ve hareket önlenmeli ve lanetlenmelidir.

Türk milletinin birliği ve beraberliği her şeyin üstünde gözetilmelidir. İster doğulu, ister batılı, ister kuzeyli, ister güneyli bütün vatandaşlarımız ırk, mezhep farkı, parti ayrımı kabul edilmeksizin birbirlerinin öz kardeşleridirler. Türk milletinin birliğini bozmak gayesi güden bütün bölücü hareketlere karşı gerekli tedbirler alınmalıdır.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti sınırlarının çevrelediği vatan topraklarımız bölünme kabul etmez bir bütündür. Topraklarımızın üzerinde ayrı devlet, ayrı idareler kurmak yolundaki kışkırtmalar ve propagandalar sömürgeciliğin yönettiği faaliyetlerdir. Milletimizi köleleştirmek için bizi parçalayarak lokma lokma edip kolayca yutmak isteyenlerin plânıdır. Bölücülüğün faaliyetlerinde bulunan kimseler sömürgeciliğin ve köleliğin satılmış usaklarıdır. Bunlar Türk milletini yok etmek isteyen vatan hainleridir. Her Türk vatandaşı ve her devlet memuru, her görevli bu yıkıcı faaliyetlere karşı hangi görevde bulunursa bulunsunlar, ellerindeki bütün imkânlarla karşı çıkmalıdır. Hele valiler, kaymakamlar ve güvenlik görevlileri bu gibi yıkıcı faaliyetlere karşı cesaretle her tedbiri almalarıdır. Türk milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti Devletinin gücünden kimsenin şüphesi olmamalıdır. Günün saati gelince her türlü hukuk dışı, kanun dışı hareketlerin ve her çeşit ihanet faaliyetlerinin hesabının sorulacağından hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. Hiç bir görevlinin vazifede gösterdiği ihmâl, gevşeklik ve korkaklığın herhangi bir mazeretle gizlenebilmesinin mümkün olmayacağına herkes bilmelidir. Gevşekliğin, ihmalciliğin, korkaklığın vatan ihaneti ile eşit olduğu da unutulmamalıdır.

İSTER DOĞULU, İSTER BATILI, İSTER KUZEYLİ, İSTER GÜNEYLİ BÜTÜN VA TANDAŞLARIMIZ IRK, MEZHEP FARKI, PARTİ AYIRIMI KABUL EDİLMEKSENİN BİRİRLERİNİN ÖZ KARDEŞLERİDİRLER»

# Her Türükânun Dışı İhanet Faaliyetlerinin Hesabı Solacaktır !

Muhterem vatandaşlarım,

Türkiye'miz bugün her zamandan çok, hak ve hukuka ve adalete bağlı, ciddi, çalışkan titiz bir görev duygusuna sahip insanlara ihtiyaç duymaktadır. Size Milliyetçi Hareket Partisi olarak, her vatandaşımızı Cenabı Allah'ın yarattığı mukaddes bir emanet kabul ederek onun derdine ortak olup hizmetine koşulacak ciddi ve gayretli bir yönetim getireceğiz. Milletimizin tehlikelerden kurtuluşunu ve hızla kalkınmasını bu yönde görmekteyiz.

Milliyetçi Hareket Partisi, on sene önce tarım kentleri projesini geliştirmiştir. Milliyetçi Hareket Partisi on sene bütün vatandaşlarımızı içine alan bir sosyal güvenlik teşkilatının kurulmasını teklif etmiştir. Milliyetçi Hareket, on sene önce köylünün ürünlerinin afetlere karşı devletçe sigortalınmasını istemiştir. Milliyetçi Hareket, bugün bazı batı ülkelerinde ve geçmişte kendi tarihimize görüldüğü gibi, bütün vatandaşlarımızın beşikten mezara kadar, devlet tarafından geçim, sağlık, emeklilik ve refah garantisine kavuşturulması gerektiğini savunmuştur. Milliyetçi Hareket, daha 1965 yılında montaj sanayii yerine üretim malları sanayinin yanı sıra yaygın deyimimizle fabrika yapan fabrikaların kurulmasını ısrarla müdafaa etmiştir. Milletvekillerinin sayısının azaltılması, devlet giderlerinde israfın önlenmesini istemiştir. Millet Sektörü görüşü, on yıl önce tarafımızdan ortaya konulmuştur.

Bugün bazı partiler bu görüşümüzü benzer adlarla taklit ediyorlar. Bu taklit keyfiyeti bile, senelerce önce ortaya attığımız görüşlerin Türkiye'nin bugünü ve yarını için ne kadar geçerli olduğunu ispata yeter. Millet Sektörü vasıtasıyla küçük tasarruflar hem büyük yatırımlar haline getirilecek hem de yaygın bir sanayi mülkiyeti geliştirilerek kapitalizmin yol açtığı sınıf tezatları önlenecektir.

Millî Eğitimde, millî ve manevi değerlerimizin eğitim ve öğretiminin geliştirilmesine büyük önem verilirken, teknik eğitim sayı ve kadro yönünden hızla geliştirilecek ve Türkiye, ihtiyaç duyduğu teknolojiyi her dönemde kendisi üretecektir. Türkiye'nin dövizle bağımlılığı ve dış ticaret dengsizliği esasen teknolojik gerilikten doğduğu için, bu temel derdimiz de çözümlenmiş olmaktadır.

Ama, Türk milletinin kalkınmasından korkanlar, Türk milletini bir emek sürüsü, Türk ülkesinin bir sömürge olarak görmek isteyenler de vardır. Madem ki Türk milletini kurtaracak fikir, iman ve kadro Milliyetçi Hareket'te bulunmaktadır öyleyse Türkiye'yi sömürgeleştirmek isteyenler en çok bize düş-

man olacaktır. Madem ki MHP güçlü bir Türkiye'yi kuracaktır, öyleyse zayıf bir Türkiye isteyenler bütün kin ve nefretleriyle bize saldırırlardır. Zaten bu da böyle olacaktır.

Türkiye'de yabancı devletlerin, yabancı çıkarların, yabancı boyundurukların kavgasını verenler, hemen her gün bir Milliyetçi Hareket Partisi binasını bombalıyorlar, hemen her gün bir Milliyetçi Hareketçiye kurşun sıkıyorlar. Süleyman Özmen, Yusuf İmamoğlu, Dursun Önkuzu gibi yüzlerce ülkücü genç şehit edilmiştir. Turgutlu ilçe başkanı Osman Öztas, Gaziantep Merkez İlçe Başkanımız Mehmet Çapar, Bakırköy İlçe İkinci Başkanımız Hikmet Ay şehit edilerek Hak'kın rahmetine kavuşmuşlardır. Ayrıca, bunlarla beraber bir çok öğretmen ve işçi de şehit edilmiştir.

İstanbul'da Taksim Meydanında yabancı devletlerin çıkarlarına alet oldukları için ayrı gruplar halinde teşekkül eden husumet kampları ellerinde kızıl bayraklar olduğu halde, bu meydanı insanlarımızın kanlarına bulamışlardır. İhanet bununla da kalmamış, muhayyel bir yabancı devletin bayrağı asılmıştır. Senelerce önce biz komünizm ve bölücülük tehlikesinden bahsederken ve vakti geçirilmeden tedbir alınmasını isterken «Hangi komünist nerede, komünist mi varmış» diyenler, şimdi silahlı komünist eşkiya karşısında sus - pus olmuşlardır.

Bölücülük ve komünizm maksadıyla silahlı gizli teşkilat kurdukları için Türk polisi veya jandarması tarafından takip edilen anarşistler cefakâr polis ve jandarmamıza kurşun yağdırıyorlar. Kanunların verdiği selahiyete dayanarak Türk jandarması ve polisi mukabele edince, «yargılanmadan ceza olmaz» diye demagoji yapanlar, şimdi milliyetçi kanlı arkaen, milliyetçi kuruluşlar bombalanırken, susuyorlar, hatta yine milliyetçileri suçlamaya çalışıyorlar.

Çizdiğimiz bu gerçekler tablosu, Türkiye'de tarafları bütün çıplaklığı ile ortaya koymuştur. İç ve dış şartlar bakımından milletçe bir hayli zor bir döneme girdiğimiz sırada, devlet, millet ve demokrasi düşmanları, bütün kinleriyle, bütün silahlarıyla Milliyetçi Harekete saldırıyorlarsa, Milliyetçi Hareketin en doğru görüşleri ortaya koyduğunu bildiklerinden ve millî ülkümüzü önlemek istediklerindenidir.

Ülkücülük ilkimiz insanın sonsuz manevi enerjisini bu hayırlı yola sevk etmek içindir. Ahlakçılığımız, devletin ve milletin ancak ahlâkla ayakta duracağına inandığımız içindir. Toplumculuğumuz, sömürden, sermaye ve totaliter Parti tahakkümünden Türk Milletini uzak tutmak hedefine yönelmiştir. Bi-

## Doğu Türkistan Cumhuriyetinin Kuruluşunun 44. Yıldönümü Kutlandı

12. Kasım. 1933 Yılında kurulan DOĞU TÜRKİSTAN CUMHURİYETİ'nin 44. Yılı dönümü münasebetiyle Doğu Türkistan Göçmenleri Kültür ve Yardımaşma Derneği'nce bir bildiri yayınlanmıştır. Bildiri aynen şöyledir :

Türk Milleti'nin ihtişamlı mücadelelerine sahne olmuş ve zaferlerinin şanlı merkezi olan topraklar üstünde bundan 44 sene önce 12. Kasım. 1933 yılında bir TÜRK Devleti kurulmuştur.

DOĞU TÜRKİSTAN MİLLÎ HÜKÜMETİ adı taşıyan bu devlet, Doğu Türkistan Türklüğü'nün amansız düşmanı iki gaddar emperyalist devlet arasında varlığını koruma mücadelesi veren Türkistan Türkleri'nin yeni bir şahlanması idi. Ne yazık ki; Rus ve Çin kuvvetlerinin devamlı tecavüz ve zulümleri yüzünden bu bağımsız TÜRK Devleti uzun ömürlü olmamıştır.

Doğu Türkistanda Kızıl Çin esareti Müslüman Türkleri ölümlü andıran bir cehennem hayatı yaşattığı bugünerde O top rakar üzerinde kurulan Milli Türk Devleti'nin 44. yıl dönümünü idrak etmiş bulunuyoruz.

Osmanlı Padişahı Sultan Abdülaziz Han'a biat eden YAKUP HAN BEDEVLET'in kurduğu Türk devleti yıkıldıktan sonra Doğu Türkistan tekrar Çin istilasına maruz kalmıştır.

Yaşlı göz ve elemli yüreklerimizle kurtuluşu beklediğimiz Doğu Türkistanlı Türkler'in mücadelesine bir göz atalım :

Aziz Türk Milleti'nin varlığındaki sönmeyen ve susmaz Hürriyet Aşkı'nın bir ideal olduğunu görüyoruz. İsyân üzerine isyan yapmak suretiyle yılmayan bir azimle Emperyalist Çin sürülerine karşı mücadele veren Doğu Türkistanlılar nihayet 1931 senesi Şubat ayında KUMÛL vilayetinde HOCA NİYAZ HACI ve SALİH DORGA ADLI Mücahitlerin liderliği altında isyân hareketi başlamıştır. 1932 yıllarının sonlarında 1933 yıllarının başlarında bu millî kurtuluş hareketinin bütün Doğu Türkistan'a yayılmasından sonra Musul Maksut, Mahmud Muhiti Kardeşler, Hafız Bey, Temur Bey Muhammedin Buğra Bey, Sabit Damolla, Osman Bey, Şerif Han Töre gibi mücahitlerin de iştirak ettiği bu hareket neticesinde İli, vilâyeti ile Urumçuya bağlı birkaç kazadan başka bütün Doğu Türkistan Çin boyunduruğundan kurtarılmıştı. 12. Kasım. 1933 tarihinde İstiklâli ilan edildi. Hükümetin başına Cumhurbaşkanı olarak HOCA NİYAZ HACI atıldı.

zim halkçılığımız halk dalkavukluğu veya boş halkçılık demogojisi değildir. Halkın derdini içinde duyarak ve devletin bütün gücünü halkın mutluluğu ve refahı için seferber ederek onun mutlu olacağı bir düzen kurmak içindir. İlimciliğimiz, teknikçiliğimiz, gelişmeciliğimiz Türkiye'yi çağlar üzerinden uçurarak, sanayide ve teknolojiye insanlığın öncüsü yapmak içindir.

Aziz Vatandaşlarım!...

İşte Milliyetçi Hareketin davası ve mücadelesi budur ve sizlerden bu hedefe bir an önce varmak için destek istiyoruz. Mahalli seçimlerde vereceğiniz oylar, iktidar

YAZ HACI, Başbakan olarak da SABIT DAMOLLA getirildi. KAŞGAR şehri Başkent tayin olundu.

Bu sırada Doğu Türkistanda ki durumu yakından takip eden Sovyet Rusya büyük bir endişeye düşmüştü. Zira Doğu Türkistan Çin esaretinden kurtulursa Rus müstemsinlekesi Batı Türkistanda da bağımsızlık ve İstiklâl şuru uyanacaktı. Bunun üzerine Ruslar derhal harekete geçerek o sırada Urumçu yakınları Millî hükümetimizin askerleri ile savaşmakta idi.

Shing - Shih - Tsay ise Çan - Kaysak'la oldukça arası açık, gayet budün, muhteris, maceraperest birisi olduğundan Ruslar ona eğer Doğu Türkistanda Shing Shih - Tsay iş başına gelmek istediği takdirde yardım edeceğini, iş başına geldikten sonra da destekli geçeceğini bildirdi. Bir taraftan Hoca Niyaz Hacı'yı Şheng ile barışa zorlattı. Öte yandan Rus işgal kuvvetleri bütün hudutlardan Doğu Türkistan'a sevk edildi.

Diğer taraftan Ruslar, kendi emellerine matuf birtakım tekliflerde bulunarak kabulüne zorlandı. Hiç bir taraftan yardım görmeyen Hoca Niyaz Hacı Böylelikle askeri kuvvet takviyesinden yoksun kaldı.

Sovyet Rusya kendi kuklası olan Şheng - Shih - Tsay'ı Doğu Türkistan'a hakim kılarak kendisini bu Ülkenin diktatörü haline getirdiler. Her defasında Millî Kurtuluşumuzu arkadan hançerlediği gibi Doğu Türkistan'ın Çin istilasına maruz kalmasından yine Ruslar sorumludurlar. Zira Doğu Türkistan Cumhuriyeti sayıca ve teknikçe kendilerinden kat kat üstün olan Çin sürülerine karşı başarılı savaşlar verirken, Ruslar Doğu Türkistan'da elde edecek bir takım menfaatler mukabili Çinli'lere askeri yardımda bulunarak kurulan Milli TÜRK Devleti'ni kallesçe arkadan vurdular. Basiretsiz Çankaysek ve menfur Rus emelleri yüzünden Doğu Türkistan'da hâlen esaret devam etmektedir. Buna rağmen Doğu Türkistanlılar hiçbir zaman ümitlerini kaybetmiş değillerdir.

Satırlarımıza Mehmet Akif Ersoy'un aşağıdaki kütası ile son verelim;

«Yas öyle bir yatakdırki düşersen boğulursun.

Ümide sarıl sınıksız seyret ne olursun : Azmiye ümidiyle yaşar hep yaşayanlar Mayıs olan ruhunu vicdanını bağlar.»

YAŞASIN DÜNYA TÜRKLÜĞÜNÜN BAĞIMSIZLIK SAVAŞI...

değişikliğine yol açmasa bile Türkiye'nin siyasi yapısını etkileyecektir. Davasındaki samimiyetini ve millet sevgisindeki içtenliğini her vesileyle ve her türlü şartlarda dürüstce isbat etmiş olan ülkücü kadrolar, mahalli idarelerde de Türk milletine hizmet edecektir. Oylarınızı Milliyetçi Hareket Partisine veriniz. Mührü üç hilâlin altına basınız.

Aziz Vatandaşlarım!...

Sözlerimin sonunda, bu seçimlerin bütün milletimiz için hayırlı neticeler vermesini Cenabı Allah'dan niyaz eder, hepinizi sevgiyle, saygıyla selâmlarım.

# Marksizmin Dine Bakışı

OSMAN KATIPOĞLU

Marksist teoride her dinin ahyon olduğu, kitleleri uyuşturduğu, din adamlarının ise emeği ile geçinmeyen gerici unsurlar olduğu Karl Marks tarafından ortaya sürülmektedir. Tarihi materyalizm ise komünizmin çatısını oluşturan felsefedir. Bu maddeci görüşe göre de herşey durmadan hareket eden maddenin ürünüdür. Manevi olan kültür değerleri ise bir alt yapı sonucu ortaya çıkmıştır. Maddenin fonksiyonlarıdır.

Bu konuda Karl Marksın şu sözü komünizmin din hakkındaki aşağılık tarifini okuyalım : «Din mazlum yaratığın feryadı merhametsiz bir dünyanın ruhu, ruhsuz adaletin özüdür. Din halkın ahyonudur.»

Zalimin dininin olmadığını, biz de biliyoruz. Marks'ın itirafı da dinsizin zalim, zalimin dinsiz olduğudur. Söyleyene değil söyletene bakalım. Zalimin feryadı olamazdı zaten. Zalim feryat ettirendir. Komünist Rusyada, Kızıl Çin'de 80 milyona varan Türk'ün feryadı komünizm zulmünün sesidir. Oysa din : Allah (C.C.) Tarafından vaz'olunmuş bir kanundur. Hele İslâm dini insanlığa dünya ve ahiret saadeti sunan, saadetin ve felahın yollarını gösteren, güzel ahlâkı, eliyle, diliyle hiç bir hareketiyle kimseyi haksız yere incitmiyen örnek insan olmayı telkin eden Prensipleriyle merhamet Şefkat ve sevginin tükenmez kaynağıdır. İnsana yaradılış gayesini hatırlatan, hayrı ve iyiliği emreden bir dinin özünde merhamet ve adalet vardır.

1917 Bolşevik ihtilalinden bu yana altmış yıl geçtiği halde komünizm açlık, sefalet, kan, ölüm ve işkenceden başka ne sunmuştur insanlığa. «İki gününü aynı şekilde

geçiren ziyandadır» diyen bir din, uykuyu değil hergün yeni bir uyanışı emreder. Bir gün adaletle yönetimi, bir yıllık ibadete denk sayan bir dinde, insan hukukunun özü yatmaktadır.

Sonra Karl Marks kendi anlatışı ile tarihi materyalizm açısından çelişkedir. Hani ruh yoktu. Manevi değerler maddenin tezahürü idi. Burada Marks inanmadığı ruhtan ne diye ifadesine güç kazandırmak için medet ummaktadır ? Üstelik adaleti ruhsuz olarak belirten Marks adalette de ruh aramaktadır. Adaletin ruhu vicdan vicdanın ruhu ise Allah inancıdır. O halde Marks farkında olmadan Allah'ı aramaktadır.

Beynini inhâra çürütmüş Marks'ın şuuraltı bir ihtiyacı sayıklamaktadır. Karl Marks ve onun insanı sefilleştiren robotlaştıran sistemi kurbanlarını da inançsızlardan seçmektedir. Bu kurbanların inançsızlığı, ruhlarını silkeleyen beyinlerini donduran sistemin, zulüm aracı olmalarında insanları hayvanca kullanmalarında başarı sebebidir.

İslâma göre insan, kainatın en şerefli varlığı, manevi dünyası yaşanan dünyadan geniş, maddi varlığı ise hayır ve güzel amel için en güzel surette yaratılmıştır. İnsanı gayesinin dışında kullanan, insanı insana yediren bu sadizm çarkının ustaları bir de adaletten ve zulümden söz etme utanmazlığını sergilememektedir.

Sahte kahramanlığın, insanlık havariliğinin, adalet tellallığının halka kan kusturan halkçılığın maskesi düşmüştür. Demir perde zulmün ve işkencenin sertliğini sembo-

lize ederken, milyonlarca Kırım Türk'ü topraklarından koparılıp Sibirya'ya sürülürken, daha dün İstanbul'da birbirlerini yiyecek kurşunlayacak kadar canavarlaşan Marksistlerin Karl Marks adına insana verebilecekleri hiçbir mutlu sonuç olamaz. Komünizmin sırttan yüzünden, kızıl yangın dişlerinden Türk kanı fışkırmaktadır.

Türk olan hiç bir vatan evladı bu oyuna gelemmez. Kanının ve imanının şuurunu duyan hiç bir vicdan bu kızıl oyuna evet diyemez. Eğer bu oyunda rol alacak kadar küçülmüş ise önce Türk değişir. Zaten Türkiye'deki kavga Türk'ü yoketme ihaneti ile varetme iradesi arasında olmaktadır. Gönünde zerre kadar Allah sevgisi yanında bir damla soy mayası olan herkes bu varoluş mücadelesinde yerini alır.

**TÖRE - DEVLET YAYINLARI**



TANRININ  
geza gardonyi KILICI

BU KİTAPİ OKUDUNUZ MU?

Her Okucunun Mutlaka Okuması Gereken  
TARİHİ ROMAN  
Büyük Hun İmparatoru ATRILANIN  
ROMA'YI DİZE GETİRİŞİ

TÖRE — DEVLET YAYINEVİ VARKEN  
TÖRE — DEVLET YAYINLARI OKUNUR.

## MHP ve Demokrasi

HASAN YER

Neyi amaçladıkları ve kimi hedef aldıkları belli olanlar saldırılarını gün be gün arttırarak devam ettiriyorlar. Gün geçmiyor ki milliyetçi bir kuruluş bombalanmasın, gün geçmiyor ki bir milliyetçi kurşunlara hedef olmasın. Milli birlik ve bütünlüğümüze yönelik bu tür saldırılar günümüz Türkiye'sinde artık normal günlük hadiselerden sayılmaya başlanmış olunacak ki, hiç kimse sesini çıkarmak niyetinde görünmüyor. Bağına taş basmak gene milliyetçilere düşmekte.

Saldırıya uğrayanların bilhassa Türk milliyetçiliği davasına sahip çıkanlar arasından seçilmesi, Türk milletinin, Onun davasına sahip çıkmaya çalışanların şahsında nasıl ve ne şekilde bir saldırı ile karşı karşıya kaldığını isbata yeterlidir.

M.H.P'nin temsil ettiği milliyetçi düşüncenin değil anarşi gibi bölücü ve yıkıcı bir fikri benimsemesi, Türk milletini sun'i olarakta olsa bölen sağ - sol gibi kavramların bile karşısında olduğu bilinen bir gerçektir. Onun için M.H.P. Türk milletini bölünme kabul etmez bir bütün olarak görür.

Anarşi hareketlerinin soldan geldiği apaçık ortada iken buna rağmen «anarşinin sağ kanadı» uydurmacasına ümit bağlamak, Türk milliyetçilerini de sol'un anarşi potasına buluşturup günden güne Türk milletinin nefretini üzerine çeken sol anarşiyi biraz da olsa gözlerde yumuşatabilme çabasından başka bir şey olmadığı bellidir.

Anarşiyi benimseyen sol düşünce C.H.P. dışındaki kuruluşlardan oluşsa bile C.H.P. nin şim-

diye kadar izlediği tutum ve davranışı ortada iken anarşinin C.H.P. den destek ve himaye görmediği düşünülemez. Belli ki C.H.P. anarşiden menfaat beklemekte ve anarşiyi kendi siyasi çıkarı uğruna kullanmak istemektedir.

M.H.P. nin, T.C. kanunlarına göre meşru bir şekilde kurulduğu, temeli meşruiyete dayanan bir siyasi parti olarak gelişmesini demokratik rejim içinde tamamlıyacağına içtenlikle inandığı,, yasa dışı her türlü eylemin karşısında olduğu ve demokrasimizin geleceği açısından anarşiye destek olanlara da bu hatalı tutumlarından sık sık vazgeçme çağrısında bulunduğu gene herkesçe bilinen bir gerçek iken : M.H.P. nin aldığı bir milyon oy'a, parlamentoda temsil edilen onaltı milletvekiline ve hâlen T.C. devletinin hükümet ortaklığı sorumluluğunu taşımasına rağmen, hâlâ zihinlerde M.H.P'nin yasadışı olduğuna dair tereddütler uyanırmaya çalışmak en azından demokrasi havariliğini kimseye kaptırmayanların demokrasiyeye inançsızlıklarının ve Türk milliyetçi-

liği fikrine düşmanlıklarının açık belirtilerinden başka bir şey olduğu söylenemez.

Bazı siyasi çıkarlar yüzünden aylardan beridir seçilemeyen ve her geçen günü milletimizin zarar hanesine işlenen son meclis başkanlığı seçiminde M.H.P. nin hiç bir siyasi çıkara tevessül etmeden sırf memleket ve millet yararına, kendisine her türlü saldırı ve iftirayı reva görenlerin bile elinden tutabilmesi, Onun, demokratik parlamenter rejime candan inancının ve bu sisteme bağlılığının kesin belirtisidir.

Hiç bir şüphe ve tereddüde mahal bırakmayacak bir şekilde demokrasiye samimiyetle inanan, bölücü ve yıkıcı her davranışa karşı kesinlik tavır alan bir siyasi partiden anarşiye arka çıktığını beklemek elbette ki aklın alacağı bir tutarsızlık değildir.

Umarız ki, M.H.P. nin bu son hareketi her şeye rağmen Ona hâlâ demokrasi düşmanlığı damgasını yamamaya kalkanların suratlarına bir şamar olur. Eğer suratları varsa tabii...

## «UYANMAK» İSİMLİ ROMANIYLA İKİNCİ OLAN HASAN KAYIHAN'LA BİR SOHBET

(Baştarafı Sh. 5'de)

— Peki Sayın Kayihan... Bize ilk kitabınızdan ve sonraki çalışma ve tasarılarınızdan da söz eder misiniz ?

— İlk kitabım, Yoklar. Peyamî Safa Roman Yarışmasında başarı ödülü kazanarak yayınlanan bir roman,

— Evet... Çok tutulan, aranan bir kitap. Özellikle öğretmen kitlesi tarafından. Rahatlıkla söyleyebilirim ki sizi Türk okuruna kısa zamanda ve esaslî biçimde kabul ettiren bir kitap...

— Güzel görüşünüz, efendim... Teşekkür ederim.

— Gerçek bu ? İltifat etmiyorum. Ve Töre - Devlet Yayınevinde düzenlenen Dündar Taşer Roman Yarışmasında ikincilik kazanan ve yakında Türk okuruna kazandıracak olan bir başka romanınız da UYANMAK... Bize, «Uyanmak» hakkında birşey söyleyecek misiniz ?

— Uyanmak, Muş ve Varto dolaylarında bir gezimin sonucunda yazıldı. Körüklenen Alevî - Sünnî ve Kürtçülük ayrımına tepki olarak, ama halkın tepkisi olarak doğdu. Ben, yazar olarak, kendimden pek birşey koymadım. Düşünceler, olayların aldığı yol ve varacağı sonuç, hep halkın durumunu ve tavrını belirtir. Alevî dediğimiz, Kürt dediğimiz, daha doğrusu bazılarının böyle dedikleri kişilerin millî birliğimize ve Türk Devletine karşı hâlis duygularını ifâde etmeye çalıştım. Mezhep kışkırtıcılığının, kavim körukçülüğünün Türk - İslâm düşüncesi karşısında nasıl eriyip gittiğini gördüm, yaşadım ve yazdım. Ve inandım ki, gerçekten «bütün Türkler bir ordu»dur. Gerisi, kızıl

yılan sırtışında, orak dilli Kerbelâ özemcilerinin lâf-ı güzâfı...

— İnşallah, çok kısa bir zamanda basımı tamamlanır ve size çalışmalarınız, gayret ve emeğiniz doğrultusunda haklı bir başarı kazandırır. Bize, varsa, yeni çalışmalarınızdan da bahsedebilir misiniz ?

— İşte, şu gördüğünüz dosyada birikmeye başlayan kâğıtlar var. Türkiye'nin bu gününü, aynıyla yaşamış bir başka Türk ülkesini, tarafsız, milliyetçisi, ümmetçisi, sosyalistyle ve gerideki süper devletiyle aynen yaşamış; Fergana vâdisindeki bir köye bakarak ve köylüyle oturup kalkarak hikâye ediyorum. İnşallah, sonunu getiririm, ama Türkiye'nin sonunun ona benzemesini dileyerek.

— Adı ne olacak, bugün de yaşadığımız dönün romanının ? Mahzuru yoksa tabii!...

— Ne mahzuru olsun! «Seyhun! Seyhun!»

— Bir ünlem bu!

— Bir imdat dileyiş belki de.

Sayın Kayihan, son bir sorumuz daha var size. Türk romanı nasıl olmalıdır, konusu, yıllardır tartışılan ama hâlâ sonuçlandırılmamış olan bir mesele... Size de soralım... Türk romanı nasıl olmalıdır.

— En evvel, herşeyden evvel Türk romanı olmalıdır!. Basit kurgular, uydurma kurgular bitmelidir artık... Yazarlarımızın ayağı yere değmelidir. «Özgürce» düşünme bilmelidirler. Yobazlık, gericilik, sosyalistlik teranelerini kırık bir plâk gibi dillerine dolamaktan, güdümlü yazar olmaktan kurtulmalıdırlar. Gerçekten halk içinde, halkla beraber olmalılar. Seçimlik slogan adamlığını, yoz politikacılar yapsın. Yazar, bizi anlatsın... Sevinciyle, tasasıyla bizi, bizim insanımızı... Şehirlerimizi, köylümüzü... Ay-

dınlık taslamamalı yazar. Gerçek aydın, milletin içindedir. Yukarılardan el sallamaktan vaz geçilmelidir. Ve en önemlisi, Türk romancısı, yarınlara bakmayı, Milletinin yarınlarına uzanan yolunda kimlerin ve nelerin bulunduğunu, gülü ve dikenî gün ışığına çıkarmayı görev saymalıdır. Kısacası Türk romanı, Türk için, Türk'e göre, Türk tarafından... olmalıdır.

— Sayın Kayihan, size başarılarınızın devamını temenni eder, teşekkürler ederiz...

— Ben de teşekkür ederim.

Evet! Hasan Kayihan'ı sobasına bir küçük kömür daha atarken bıraktık... İki varı kitapla, bir köşesi somyayla, ta eski bir kilimle kaplı odasının tek süsü olan duvardaki Garipkafkash'ın «Boynu Bükük Adam» portresi ile başbaşa... Zemin yalnızlığında birşeyler düşünüyor olmalıydı. Belli ki, milletimizin boynu büküklüğünden duyduğu acılarla söyleyişine devam ediyordur... Bıraktığı yerden...

DÜNDAR TAŞER ROMAN YARIŞMASI

## UYANMAK hasan kayihan



UYANMAK hasan kayihan



TÖRE-DEVLET YAYINLARI 41

## TİCARETİN DÜZENLENMESİ VE TÜKETİCİNİN KORUNMASI

(Baştarafı Sayfa 12'de)

timinin yetersiz ve dengesiz kalması fiyatların sürekli artışını getirmektedir. Bir gazetenin yaptığı anket sonucunda pahalılığın; araçlar, fatura ve etiket kontrolsüzlüğü, çok kazanmak arzusu, malın keyfî fiyatlandırılması ve tüketicilerin birlikte olmayışı gibi sebepler sonucunda ortaya çıktığı görülmüştür.(5)

Türk ekonomisinde fiyatların kontrolü sadece maliyet - satış arasında denge kurmaktan çok öte de bir düzen kurmak, piyasa ekonomisini çağın ve sistemin icaplarına uydurmak, müesseseleri geliştirmek amacına sahip olması arzu edilirken belediye zabıtası fonksiyonunu tamamen yitirmiştir. Ekonomimizin günümüz şartlarına gerekli ekonomik kontrol, sabit gelirli tüketici kesiminin korunmasını amaçlayarak ilmi bir model, merkezî politika ve otoriteye bağlı bir işleyiş, iktisat politikası ve kalkınma planlarıyla organik bir bağlantısı olmalıdır.(6)

1960'lardan bu yana mal ve hizmetlerin üretim, dağıtım ve tüketiminde önemli gelişmeler gösteren ülkemiz ekonomisinde çağdaş ekonomilerin uyguladıkları kontrol mekanizmalarını kurmak zaruretî ortadadır.

Ticaret Bakanlığı'nca hazırlanan «Ticaretin düzenlenmesi ve tüketicinin korunması hakkındaki tasarı» ile bu zaruretî karşılanması düşünülmektedir. Söz konusu tasarıda, ticarî ilân ve reklâmlar konusunda yeni esaslar getirilmekte, aldatıcı ve yanıltıcı ticarî ilân ve reklâmların önlenmesi istenmektedir. Tasarı aynen kanunlaşırca tüketici, aldığı malın ayıplı, kusurlu veya belirlenen ölçüye uygun olmadığını gördüğü takdirde belli bir süre içinde, satıcısına geri vererek değiştirilmesini veya ödediği bedelin geri verilmesini isteyebilecektir. Ticaret Bakanlığı bu tasarıyla, gerektiğinde ilgili bakanlık ve kamu kuruluşlarının görüşünü de alarak zarurî ihtiyaç maddelerinin neler olduğunu da tesbit edebilme yetkisine kavuşacaktır. Ayrıca, Bakanlık müfettişleri, piyasa kontrolörleri ve yetkili kılınan öteki memurlar, meskenlerde ve kişiler üzerinde, mahallî sulh mahkemelerinden alınacak kararla arama yapabilecektir. Bu kimseler, ticarethane, işyeri imalâthane, depo, büro gibi herkesin girebileceği yerlerde, bunların açık bulunduğu saatler içinde arama yapmaya da yetkili kılınmaktadır. Tasarının bu hükümleriyle ve Millî Stok Müessesesi kurma çalışmalarıyla ticaretin yeniden organizasyonu plânlanmıştır. Millî Sanayi Holdingi ve üretim seferberliği hedefleriyle de desteklenen bu çabalar ülkemiz israf ekonomisini verim ekonomisine çevirebilmek amacındadır. Ticaret millî bünyesinde yeniden

canlanacak, sanayileşme hamlesi daha rasyonel esaslara oturtularak ekonomik yapı dışı bağımlı ve buhranlı yapısından daha sağlıklı bir bünyeye kavuşacaktır.

1978'ler başında döviz, kredi, enerji darboğazında fiat istikrarsızlıklarıyla bunaltan, enflasyon hızı her geçen gün artma eğilimi gösteren ve kısmî devalüasyonların pes peşe yapıldığı Türkiyemizde dar ve sabit gelirli tüketici kitlelerinin refahını yükseltmeyi amaçlayan her çaba alkışlanmaya değerdir.

1 — Prof. Dr. Hasan Olalı, «Türkiye'de Tüketicinin Tatminsizliği ve Tüketici Menfaatlerinin Korunması», Türkiye İktisat Gazetesi, 24 Mart 1977.

2 — Prof. Dr. Hasan Olalı, Age.

3 — Dr. Ağâh Oktay Güner, «Yanlış devletçilik politikası millî teknolojiyi engelledi» başlıklı mülakat, Hergün Gazetesi, 28 Ekim 1977.

4 — Dr. Halûk Cillov, «İç fiatlar nasıl kontrol edilebilir?», Milliyet Gazetesi, 28 Mayıs 1975.

5 — «Pahalılığın sebebi : Kontrolsüzlük», «Hürriyet Gazetesi», 23 Aralık 1973.

6 — Prof. Dr. Ahmet Kılıçbay, «Tüketicinin korunması ve fiat kontrolü» Tercüman Gazetesi, 18 Ekim 1977.



# Çankaya Yokuşu

## HACİVİT

### MUZAFFER EKİN

Maltepe'den Kızılay'a doğru yürüyordum. Yaklaştıkça artan uğultu ve tezahürat sesleri arasında Kızılay'a vardığımda, binlerce insanın ortalığı kaplamış olduğunu gördüm. Sıhhiye tarafı da, Kavaklıdere tarafı da hınca hınc doluydu. Trafik tamamen keşilmişti. Kimler yoktu ki, Papyon kravat takmış, pipolu ve keçi sakallı züppeler; kısa boyunlu, göbekci, hantal gövdeli lök gibi kodomanlar; alkolden gözleri kanlanmış, pancar gibi kırmızı gözlü sırtkan entellektüeller; kürklerin içinde terlemiş, ince altın çerçeveli gözlükler takmış kokanalar; ağızlarında kaliteli purolar olan, dünyayı kendilerinden ibaretmiş gibi gören zenginler; keyifli ve itibarlı bir hayatın her türlü temsilcileri; sendika ağaları: Amerikan hayranı, Türkçe yi lütfen konuşan, bulucinli, kızlı-erkekli kolejliler; salozlar, dangalaklar; baston yutmuş gibi dimdik duran, kafası boş, zekası nasırlı insan taslaklar, hepsi oradaydı.

Çacaronlar, hımbıllar, uçarılar, şapşallar, pısıriklar, hödükler, avanaklar, patavatsızlar, an davallılar, pasaklılar ve manyaklardan ibaret bir sürü etrafı doldurmuştu.

«Hayırdır inşallah» deyip içlerinden birine yaklaştım ve kalabalığın toplanma sebebini sordum. «Hacıvit Hac'dan dönüyor. Onu karşılayacağız» cevabını alınca ivice meraklanmaya başladım. Bildiğim kadarıyla bu tip insanların din ile araları pek has değildir. «Hafız-ı Kapital» olmak isteyen Nazım Hikmet, şiirlerinde bazı insanları tanrı olarak vasıflandıran Behçet Kemal, «Ben dinsizim» diyen öztürkçeci Nurullah Ataç bu tür entellektüel lerdendi. Hem, karşılayacakları Hacıvit de, Tevfik Fikret gibi, «Tanrı mı olsam yeniden» demişti şiirlerinde üstelik, batılılaşmayı dinsizleşmek gibi gösteren solcular, başörtülü talebeyi sınıftan atan profesörler, baş örtülü avukatı Baro'ya almayan «ilerici» avukatlar Hacıvit'i tutar, o da demeclerinde bu çeyrek aydınları savunurdu. Onlara göre, Rad yoda dinî yaygın yapılması, televizyondan mevludün naklen verilmesi, yeni camilerin inşa edilmesi «irticanın hortlaması» demekti.

Einstein, Heisenberg, Newton, Cuvier, Faraday, plank gibi ilim adamlarının Allah'a inanan, dindar kişiler olduğunu görmemelikten gelip, Rus'ların dinsiz oldukları için ilim, teknik ve endüstride ileri gittiğini yazıp, dinsizliği savunanlar da bunlar değil miydi ?

«Acaba sadece devletin laik olabileceğini, Millet'in ise manevi hayatını yaşaması gerektiğini anlıyorlarmıydı yavaş, yavaş ? İnşallah anlamışlardır. Avrupada ve Amerikada cumhurbaşkanlarının, parlamenterlerin dinî törenlerle görevlerine başlamaları; mahkemelerde incile el basmayanların şahitliğinin kabul edilmemesi; astronomların, olimpiyatlara katılan Hristiyan sporcuların dua etmeleri; batılıların paralarının üzerine dahi «Allah'a güveniyoruz» diye yazmaları, bizim gafilere ders vermiş olmalı nihayet diye düşündüm. Hem, son günlerde Hacıvit. «Benim eğilimim İslam'dan yanadır» demeye başlamış. Kadir Gecisini, Regaip Kandili'ni kutlamıştı. «Artık adam oluyorlar» dedim. «Biri hacca gitmiş, öbürleri sevinçle onun dönüşünü bekliyor. Ne güzel, ne ulvi manzara» diyerek, duygulandım. Gözlerim yaşardı.

Nihayet, beklenen «Hac Kerem» uzaklardan görüldü. Önde hoparlörlerle donatılmış bir Jeep arkada beyaz bir otobüs ve üzerinde «ihram»a, bürünmüş el sallayan bir «esmer vatandaş» ve daha arkada mercedesler, Cadillaclar, renk renk lüks arabalar. Keçi sakallı, pipolu, kürklü, bulucinli, göbekli, gerdanlı insancıkların bazıları «Zito, zito Hacıvit», bazıları «umudumuz Hacıvit», bazıları da «Senin, aramızda insan şekliyle dolaşman büyük bir tevazudur, Hacıvit» diye tezahüratta bulunuyorlardı. Bu gürültü arasında, Jepteeki Stalin bıyıklı adamın mikrofondan haykırdıklarını zorlukla duyabiliyordum. «O, olympos dağına da beklemiş, Partbenon Tapınağı'nda dualar etmiş ve bu tapınağın etrafını dolaşıp tavaf etmişti. O, Tanrı Athena için yüzlerce Ülkücü'yü kurban etmişti. O, dünyadaki sanat merkezleri arasında 77 defa gidip gelmiş, Yunan, Latin, Hint, İngiliz kültürlerini incelemiş, Aristoteles,

## «ŞAİR NEREYE GİDİYORSUN»

TURAN TARIK KORKMAZ

Bu adamın siyasetçiliği nasıl «ekran, mikrofon, miting soytarılığ» ise, şairliği de o ölçüde imiş.. Allah bilir ya, içimde hep bir ümit parçacığı saklamışım : Bu zâta azıcık şâir hassasiyetini çok görmemek gerekir. Derinliği olmasa da «şiir» yazmıştır; bayağı da heveslidir. Eh, yazdıkları arasında, iyi niyetli bir münekkît birkaç mısra da bulabilir.. diye hep şairliğine (!) güveniyordum hazretin. Lâkin yanılmışım.

Bre, adam «kolleji» olmaktan başka bir vasıf taşımamak için yaratılmış sanki ! Üniversiteli olamamış, diplomalı olamamış, hâriciyeci olamamış, gazeteci olamamış, dergi çıkarmış batırmış, şâir olamamış, Başbakan olmuş dayanmamış... Lâkin «umudumuz» olmuş !

Benim «umudum» da şairliğinde idi. Öyle ya, 1975 evvelinde siyâsi cinâyetler daha çok karşılıklı çatışmalar şeklinde oluyor ve kimin haklı olduğunu tesbit de oldukça güç çözülen bir problem hâlini alıyordu. Eh, «dokuz kollu on ayaklı komando»lardan yana olacak değil ya.. Boynumuzu büküp «ne yapalım, bir gün hakikâti anlar» diyorduk. Heyhât !

Sadece son bir yıl içerisinde kurban gitD lereD?oMMM öğretmen, memur, mühendis, avukat, işçi.. siyâsi cinâyet.

Sadece son bir yıl içerisinde 70'e yakın milliyetçi genç, lere kurban gitti ! Ve bunların hepsi inkârı mümkün olmayacak şekilde plânlı suikastlerle katledildiler ! Sabırla, adamın tikli suratında bir elem çizgisi, bir üzüntü emâresi aradık, iki dudağı arasında çıkacak hüznün kelâmını hasretle bekledik!.. Ne gezer birâder, bu güvercin «kan içen» cinstenmiş !

Yahu, bu adam kendileri köpekleri sokaktan toplayıp tedâvi edecek, besleyip doyuracak kadar merhametli değil miydi? «Analar, babalar... Çocuklarımızın katledilmesini önlemek için... Acılarımızın dinmesi için...» deyü uzayıp giden göz yaşartıcı nutuklar irâd eden kimdi ? Zâtî Sungur- vâri okus-pokus numaraları ile omuzundan beyaz güvercinler uçuran «eşitler içinde birinci» lider, «kavruk şâir» ne oldu ? Acaba ne âlemedir ? Kedilerin miyavlamasını dinleyerek beste mi yapmaktadır ? Yoksa, «Kararsız Kasım» gibi, hâlâ : «Acaba Tanrı mı olsam... Başbakan mı?» diye mi sayıklıyor ?

Fâlih Rifki'nın «Çankaya» isimli eserinin 79. sayfasında şöyle bir hâdise nakledilir :

«...Doktor Nâzım ve bir nüfuzlu İttihatçı aralarında konuşmakta imişler. Enver Paşa birden bire içeri girince susmuşlar. Başkumandan merakla :

— Her halde bana dâir bir şeyden bahsediyordunuz. Söyleyin bana ! demiş.

— Mustafa Kemal'in niçin terfi ettirilmediğini konuşuyorduk, cevabını vermişler. Enver :

— İşte ! demiş ve cebinden Çanakkale kahramanını generallik rütbesine çıkaran tezkeresini göstermiş. Sonra şunu ilâve etmiş :

— Ama biliniz ki onu paşa yapsanız pâdişah, pâdişah yapsanız Alah olmak ister.»

Demokritos Halikarnasos'lu Dionysios'u kendisine örnek olarak almış, Parmenides ve Empodokles gibi düşüncelerini manzum olarak ifade etmişti. O, pythagoras gibi, Hint dinleriyle bağlantılı olan nazariyeler ortaya atmıştı. O, Antik Çağ Yunan Filozofu ve ilk sosyalist Eflâton'un örnek devletine çocukluğundan beri hayrandı» derken ben de umutlandım. «Birazdan, spiker «O, bütün bunların boş olduğunu anladı. Doğru yolu buldu. İslamiyet'e yöneldi. Hac'ca gitti» diyecek, herhalde» diye beklemeye başla-

dım. Stalin bıyıklı adamın sesi yine duyuldu. «Geliyoorr, geliyoor bütün bunları yapmış, aydınlanmış, uygulanmış SANAT VE EDEBİYAT HACISI HACİVİT geliyoor» derdemez farkettim Hacıvit'in giydiği elbisenin İhramdan çok Roma, Yunan elbisesi karışımı bir şey olduğunu.

Herşeyi anlamıştım. O sinirle «Kahrolsun satılmışlar, Kahrolsun hainler, kahrolsun Hacıvit» diye bağırdım. Bütün gözler bana çevrildi ve etrafım sarıldı. Hep birlikte «Asalım, keselim,

(Devamı Sayfa 11'de)

# Nato'da ilk Raundu Türkiye Kazandı

Geçen hafta içinde, Dışişleri Bakanlarının katıldığı «NATO Bakanlar Konseyi» ve Milli Savunma Bakanlarının katıldığı «Nato Savunma Bakanları Konseyi» toplantıları yapıldı.

Amerikanın giriştiği silah ambargosunun Nato'nun güneydoğu kanadında yarattığı güç düşmesi bu toplantılarda ele alındı ve Türkiye tezini hemen bütün Nato ortaklarına kabul ettirdi. Yunanlıları son derece sınırlendiren bu kararlar, hem gerçeklerin artık kabul edilmesinin, hem de Türk diplomasisinin zaferidir.

Nato Avrupa Müttefik Kuvvetleri Başkomutanı Orgeneral

HAİG, bu toplantıda; «Silâh ambargosu devam ederse Tatonun güneydoğu kanadında önemli şeylerin olabileceğini» beyan ederek Amerikan Kongresini bu ambargoyu kaldırmaya dâvet etti. Bu kanaatlere Amerika Savunma Bakanı da katıldı ve Amerikan Hükümetinin Kongre nezdinde en kısa zamanda teşebbüse geçeceğini belirtti. Türk Bakanların: «Ambargo devam ederse, Türkiye'nin Nato içindeki mükellefiyetlerini yerine getirmesinin mümkün olmayacağı, Nato üyelerinin vecibelerine riayet etmeleri gerektiği» yolundaki sözleri ise diğer devletlerce tasvip gördü.

## HACİVİT

(Baştarafı Sayfa 10'da)

Hacıvit'in Sanat ve Edebiyat Hacı'ndan sağ salım geri dönüşü için Tanrı Athena'ya kurban edelim» diye bağırdılar. Otobüsün önüne götürüldüm ve Hacıvitin Neronvari bir hareketle yumruğunu sıkıp başparmağını aşağıya doğru çevirmesiyle birlikte elim, ayağım ve gözüm bağlandı. Yere yatırıldım. Kulakları tırmalayan çığınca tezahurat ve Kapital'dan okunan ilahiler arasında bıçak boğazıma değdi. Fırladım. Ter içinde kalmıştım. Günlerdir bu rüyanın etkisinde düşünüp duruyorum; çeyrek aydınlarımızın adam olup olmayacaklarını.

## ODTÜ OLAYLARI

(Baştarafı Sayfa 2'de)

lendirebilmek için biraz gerilere bakmak gerekir. Solcuların asıl maksadını başka türlü anlamak mümkün olamaz. Kendilerine uyduramadıkları ve Marksist eylemlerine alet edemedikleri vatansever Türk işçisini saf dışı etmedikçe okulda mutlak hâkimiyetlerini kuramayacaklarını anlayınca, Hazırlık sınıfına girecek yeni öğrenciler okula gelmeden bu işi halletmeyi plânladılar. CHP Milletvekillerince zaten bir ileri kara kol haline getirilmişti okul.. Onların ve solcu basının yardımıyla ve Okul idaresinin de desteğiyle «Faşist işçiler» sloganı altında yeni bir kampanya açıldı. Sanki okulda eğitimi engelleyenler işçilerdi... Bütün hazırlıklar tamamlanmadan ve Mütevelli Heyet ile Rektörlük konularındaki hukukî ihtilâf giderilmeden, büyük bir hata olarak okul öğretme açıldı. Garip «diyaloglar» kur-

ma meraklısı ve «tarafsızlık» düşkünü Sayın İçişleri Bakanı da bu hataya zemin hazırladı. Bir zamanlar öğretmenlik yaptığı okulu sanki tanıyormuş gibi davranarak zihinleri bulandırmakta âmil oldu. Neticede okuldaki yüzlerce komünist ve Maoist militan unutulmuş bütün dikkatler işçilerin üzerine çevrildi. Bunların işten atılması için gerekçeler hazırlandı. Öyle ya, komünist öğrenilere ve onların yardakçısı bâzi öğretim üyelerine «dikensiz bir gülbahçesi» lâzımdı...

İşçileri okuldan uzaklaştırma plânı mucibince geçen hafta cereyan eden kanlı hâdise tezgâhlandı. Okul öğretime açıldığı halde öğrenciler boykot ve forum yaparak derslere girmiyorlardı. Gene böyle bir toplantı sırasında, öğrenci kalabalığı işçinin üzerine kışkırtıldı. İşçiler de canlarını korumak için Rektörlük binasına sığındılar. İşçilerle öğrencilerin arasına jandarma birlikleri yerleşti. Öğrencilerin attığı taşlarla ve sık tıkları kurşunlarla Rektörlük binasının camları yerle bir edildi. İşçiler kendilerini koruyabilmek için bodrum kata ve en üst kata kaçtılar. İşçilerin taş ve kurşun menziline kurtarılması için jandarma da yardımcı oldu. Kaçmaktan başka hiçbir kabahati olmayan işçilerin o sıradaki bütün hareketlerini, yanlarında bulunduğu için jandarma da görüyordu. Jandarma himayesindeki ve binanın arka köşelerindeki işçinin, öğrencilere herhangi bir saldırıda bulunması mümkün değildi. Bu arada binanın dışı nereden atıldığı belli olmayan bir bomba patladı ve bazı öğrenciler yaralandı. Sonradan öğrenciler olay mahallinden uzaklaştırılınca, kaçan öğrencilerin çanta ve ayak-

## MECLİS BAŞKANI SEÇİMİ

(Baştarafı Sayfa 4'de)

yanışmamıştır. M.S.P.'nin göstereceği bir adayın desteklenmesini de A.P. İnsafsız, Usulsuz ve tüzük dışı görerek kabul etmemiştir. Dışardan her hangi bir aday gösterilmesi konusunda da yine bu iki partinin tasvibi sağlanamayınca, meclise C.H.P. den kabulü dışında bir başkan seçilmesine imkân kalmamıştır. Fakat A.P. ile M.S.P. bu imkânsızlığı bir türlü kabul ve ilan cesaretini gösterememiş ve deve kuşu misali başını kuma gömüp beklemeğe başlamıştır. Hatta bu partilerden bazı üyelerin hacca, bazılarının da tatile giderek konunun ciddiyeti ile bağdaşmayan davranışlarda bulunmaları işin vehametini biraz daha artırmıştır.

Neticede bu partilerin tutumu kendi millet vekilleri tarafından da tenkit edilir olmuştur ve bir kısım A.P. milletvekilinin partilerinden ayrılacağı söylenir olmuştur. Böyle bir halin hudusunda ayrılacak millet vekillerinin C.H.P. ye transferleri takdirinde doğacak tehlike bile sağın aklını başına toplamasını sağlayamamış ve her geçen günün zarardan başka bir sonuç vermeyeceği, ve ilerde en ehven ihtimalin C.H.P.'nin göstereceği her hangi bir adayın, kayıtsız şartsız kabulü şeklinde tecelli edeceği hususunda nazara alındıkta, En iyi hal şeklinin senatoda olduğu ve eski dönemlerde de yapıldığı gibi, şimdiden C.H.P. içerisinde Anti komünistliği bilinen, tecrübe edilmiş, ılımlı bir millet vekilinin, sağ tarafından intihabı suretiyle başkanlık meselesinin hallinin tek çıkar yol olduğu hesaplanmıştır. Bu gerçekçi çözüm tarzı, bazı C.H.P.'li millet vekillerinin karşı koymasına rağmen, bir kısım A.P. millet vekillerince de tasvip görmeye hemen bir sonuç vermiş, büyük millet meclisi, işlerliğinin ilk ve tek şartı olan başkan seçme işini yerine getirmiştir.

M.H.P. Bir çok müfrit sol partilerin de kabul ve itiraf ettiği gibi, Bu davranışı ile sola taviz vermemiş, Bilakis ortanın solunu kendi görüşüne çekmeğe başarmıştır. Olayların iç yüzüne nüfus edemeyenler menfi propogandanın tesirinde kalabilir. Hudeybiye musalâhası yapıldığı zamanda, onun zararlı bir anlaşma olduğunu iddia edenler gibi, bu kişiler de çok yakında söylenenlerin doğru olmadığını öğrenip utanacaklardır. Menfi propaganda yapan kişilere yöneltilen tek soru, Meclisin işler hale gelebilmesi, yani başkanın seçmesi için bu hal şekliinden başka bir çözüm yolu biliyorlar sa onu söylemelerini istemek olmalıdır.

kabılları yanında boş kovan ve dinamitler bulundu. Öğrencilerin bomba kullandığı ve binaya kurşun sığıdığı böylece sabit oldu. Ama, dışarıya bomba atması fiilen mümkün olmayan işçiler olayın faili sayıldı ve kabak başlarına patladı. İçerde topluca bulunan işçiler nezarete alındılar. Dışarıdaki öğrencilerin suç işlediği, bomba attığı ve kurşun sığıdığı apaçık ortada iken, kalabalık öğrenci topluluğu üzerine yürümeye yeni hadiseler çıkmasını diye cesaret edemeyen emniyet kuvvetleri böylece solcu öğrencilerden hiçkimseyi yakalayamamış oldu. Tek taraflı bir tutuklama ile mesele adliyeye intikal etmiş bulunuyor. İlk ağızda gözaltına alınan 161 işçi, jandarmanın Beytepedeki karakolunda küçük bir salona sığıdırılarak üst üste yatırıldı. Uzun bir süre sonra bunlar Hâkim huzuruna çıkarıldı ve içlerinden 45 kişi tevkif edildi.

Ama bu arada komünistlerin istediği sonuç da elde edildi. Rek-

törlük zarurî hizmetler dışındaki bütün işçilere «süresiz izin» verildi ve bunları okula sokmadı. Komünistlerin istediği de zaten bu idi...

«Faşist işçilerden» (!) okul temizlendiğine (!) göre; Hükümetin, İçişleri Bakanının ve Okul İdaresinin, okulda sıhhatli bir eğitimi nasıl temin edecekleri şimdiki merak konusudur. Doğrusu bizlerde merak ediyoruz.

ODTÜ'deki olayların içyüzü, bahsi geçen işçilerin bağlı bulunduğu Türk Büro İş Sendikası Yetkililerince ve MİSK Yetkililerince kamuoyuna ve basına defalarca açıklandığı, şifahi ve yazılı bildirilerde bulunulduğu ve basın toplantıları yapıldığı halde, gerçeklerin bu kadar çarpıtılarak nasıl kamuoyuna mâledildiğini şimdiki bildirilere ve açıklamalara göre, Bu bildirilere ve açıklamalara basın, TRT niçin gereken değeri vermedi? Yetkililer bunları hiç okumazlar mı?

# Ticaretin Düzenlenmesi ve Tüketicinin Korunması

MEHMET  
IŞIKKAYA

Fransız İhtilâinden kısa bir süre sonra, su buharının enerji olarak makinalarda kullanılmasıyla başlayan sanayi devrimi geleneksel toplum düzenini bozmuştur. Manifaktür tekniği ile makinalı üretimin hızla yaygınlaşması, sanayileşmeyi ortaya koydu. Endüstrileşme hareketi, birim imalât teknolojisi yerine seri ve aralıksız imalât teknolojilerinin geçmesi sosyal değişmeyi hızlandırdı. Fabrika çevrelerinde yığılan nüfus işçi kitlesini sanayi bölgelerine göçü, sağlıksız kentleşmeyi beraberinde getirdi. Ekonomik gücün tarımdan sanayi alanına doğru kayması; ticaret hacminin büyümesini ve ülkeler arasında ekonomik ilişkilerin artmasını sağladı. Teknik ilerlemeyle sağlanan fazla üretim, üretilen mal ve hizmetlere yeni pazarlar bulunmasını, geniş piyasayı gerektirirken sanayileşen toplum yapısı içerisinde, üretici ve tüketici kavramları da yeni boyutlara ulaştı. Üretici ve tüketici arasındaki bağ kapalı çerçeveden çıkarak piyasa ekonomisi şartlarında yeniden anlam kazandı.

Sanayi devrimi öncesinde dünya toplumlarında üretici ve tüketici arasındaki ilişkiler yüz yüze olmaktadır. Tüketici ihtiyaçlarını yakın çevresinden, tabii kaynaklardan, mahallî esnaf ve sanatkârlardan temin ederdi. Alış - verişini genellikle iyi kaliteli mal üretimiyle tanıdığı sanatkârdan yapan tüketicinin aldanması da söz konusu olmazdı. Ayrıca meslek teşekkülleri, loncalar mensuplarının belirli kalitede mal üretimlerini ve yerleşmiş bulunan ticaret ahlakı ölçüleri içinde satış yapmalarını disiplin ederdi. Ancak sanayi devrimi üretici ve tüketici arasındaki bağlantının kopması sonucunu doğurmuştur. Üretici sadece çevresindeki tüketicilerin talebine göre değil uzak bölgelerdeki tüketiciler için de mal üretmeye başlamıştır. Artık, teknolojik gelişimle karmaşıklaşan insan ihtiyaçları yine sanayiinin çok yönlü üretim fonksiyonuyla giderilmeye çalışılmaktadır. Bunun yanı sıra sanayiinin ortaya koyduğu değişik tüketim maddeleri yeni ihtiyaçların doğmasını kamçılamaya başlamıştır. Tam rekabet şartları bir çok durumda işlemez hale gelince, fazla üretimin pazarlanması amacıyla tüketiciyi yönlendirme fikri gelişmiştir. Reklamlarla güdülenen tüketici psiko - sosyal yapısı zorlanarak aşırı ve lüks tüketime itilme durumuyla karşı karşıya kalmıştır.

Sanayi devrimiyle sanayi toplumu, kitle toplumu özelliklerine bürünen toplum yapılarında tüketiciler, tüketici olduklarının farkına varmaya başlamıştır. Buna bağlı olarak da tüketicinin korunması fikri gelişmiştir. Aslında; bir toplumda yaşayan herkes demek olan tüketicinin korunması çağdaş anlamda ekonominin temel gayesi olmaktadır. Hızlı sosyal değişme sonucunda gelişen sosyal refah devleti anlayışı içerisinde; toplumların refah düzeyini yükseltmek günümüz refah devletlerinin birinci amacı olmuştur. Tüketicinin korunması gözetilip, refahının yükseltilmesi de bu program esasları içerisinde yer almaktadır.

Az gelişmiş ya da sanayileşmesini tamamlamış ülkelerde, tüketici kitlelerinin oluşturduğu yığınlar farklı nitelikler taşıyabilmektedir. Üretmeden tüketmek eğilimini taşıyan tüketim toplumu yapısı yanı sıra fazla üreten ve dengeli tüketen toplum yapısından da söz etmek mümkündür. Ne var ki her iki tür toplum yapısı içerisinde de tüketicinin korunması zarureti daima mevcuttur. Tüketici, hem fiyat tesbit alanında oluşan tekellerden, yüksek kâr hadlerinden, hem de kalitesiz ve garantisiz mal kullanmak zorunda bırakılmaktan kurtarılmak istenmektedir. Özellikle, malın fiyatı, kalitesi, sağlığa tesiri, ne işe yaradığı, kullanım nitelikleri hakkında tüketicinin bilgi edinmesi meselesi 1950 yıllarından beri Batı'da en çok tartışılan konulardan biri olmuştur. Enflasyonist baskı, aşırı fiyat yükselmeleri, enerji krizi istihdam açığı gibi meselelerle çıkmaza sürüklenen ekonomik yapılarda, sabit ve dar gelirli tüketicilerin korunması sosyal patlamaların önlenmesi için acil tedbirler gerektirmektedir. Gerek bütün bir toplumun tüketici olması gerekse tüketicinin tatminsizlik düzeyleri her ülkede tüketici problemlerinin ekonomik, sosyal bakımdan önem kazanmasına neden teşkil etmiş siyasî iktidarları tüketiciyi koruyan bir politika izlemeye yöneltmiştir.(1)

Ülkemizde tüketici menfaatlerinin korunmasına yönelik faaliyetler çok eski tarihlere dayanmaktadır. İlk düzenlenmeler, bir yönden merkez ve mahallî kamu kuruluşları tarafından getirilmiş, bir yandan da loncalar sistemi içerisinde meslek şeref ve haysiyetini korumayı, malların kalite ve fiyatını disiplin altında tutmayı amaçlayan

kuralların oluşturulmasıyla yapılmıştır.(2)

1838 Türk - İngiliz Ticaret Muhadesi ile emperyalizmin boyunduruğuna girildikten ve Tanzimatla başlayan batılılaşma hareketleriyle oluşan kültürel dejenerasyon sonucunda ticaret hayatı da bozulmaya başlamıştır. İslâm'ın sosyal dayanışmaya verdiği büyük önemin yerine giderek ferdî menfaatçilik hakim olmaya başlamıştır. Cumhuriyet dönemine gelince maalesef tüketici menfaatlerinin korunması ile ilgili kanunların, organizasyonunu gerçekleştirecek teşkilâtların son derece dağınık ve yetersiz kaldığı görülmektedir. 1929 buhranı üzerine çıkarılan 1705 sayılı Ticarete Tağşiş'in Men'i ve İhracatın Kontrolü adlı kanunla iç piyasa hareketleri düzenlenmeye çalışılmaktadır. İç ve dış ticaretin düzenlenmesiyle yükümlenen Ticaret Bakanlığı kuruluş kanununda ise piyasaya müdahale yetkisine imkân veren bir kanun maddesi görülmektedir.(3)

Tüketiciyi korumak amacı ile İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı ve 1970 Yılı Programındaki İlkeler doğrultusunda Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan «Tüketici Sorunları Şubesi» ise dört yıla yakın bir süre içinde pek başarılı olamamış ve 1974 yılında kaldırılmıştır. Türkiye'de bugün iç ve dış ticareti düzenleyecek kapsamlı bir nizamın mevcut bulunmaması birçok iktisadî yetkilerin farklı bakanlıklar tarafından yürütülmesi, belirli birer tarım ve sanayi politikasından yoksun bulunması, ekonomide sık sık darboğazların doğmasına, arz ve talep arasında dengesizlikler başgöstermesine yolaçmaktadır.(4)

Uygulanan yanlış devletçilik politikası sonucunda millî teknoloji engellenirken Batı emperyalizmi Türk ekonomisinde montaj sanayi olarak etkinliğini göstermiştir. Aşırı kâr amacı güden montaj sanayi yatırımları memleket ekonomisini aşırı tüketime sürüklemiş, israf ekonomisi ve günümüz tüketim toplumu yapısı oluşmuştur. Yeterli mevzuatın bulunmaması, ticarî hayatı istifçiliğe, karaborsacılığa, tefeci ve aracının eline terk etmiştir. Ağır sanayi yatırımlarına yönelmesi beklenen bankalar küçük tasarrufların yüksek faiz hadleriyle ticarete ve montaj sanayiye kaydırırken zengini daha çok zengin eden bir tefeciliğe sürüklemiştir. Öte yandan hızla gelişen nüfus artışı yanında mal üre-

(Devamı Sayfa 9'da)

**DEVLET**  
EY TÜRK KENDİNE DÖN

Sahibi

M. ÇAĞATAY ÖZDEMİR  
Yazı İşleri Müdürü  
T. FİKRET KILIÇKAYA

Neşriyat Müdürü  
BURHANETTİN ÖZBİLİCİ

İdare Müdürü  
HAYRİ BAŞBUĞ

Haberleşme Adresi :  
P.K. 284 BAKANLIKLAR  
ANKARA

İdare Yeri :

BEDESTEN İÇİ - BEDESTEN  
HAN KAT : 2 Nü : 7 - KONYA

Abone :

6 AYLIK : 60 TL.  
YILLIK : 120 TL.

Posta Çeki Nu : 21849

Dizgi - Tertip Baskı

Yeni Işık Matbaası - ANKARA  
Tel : 29 58 20

HER TÜRLÜ İLÂN VE REKLÂM  
PAZARLIĞA TÂBİDİR.

Gazetemizde yayımlanan yazılar  
kaynak gösterilmeden ictibas  
edilemez.